

Ηχώ της Λευκάδας

Για μας δεν είχαν η ζωή γλυκάδες και λουλούδια, δεν είχε η άνοιξη χαρές και τα πουλιά τραγούδια. Οι χρόνοι εφεύγαν σκοτεινοί. Σ'εβλέπαμε σιμά μας, εννοιάσαμε τη φλόγα σου, βαθιά στα σωθικά μας σου απλώναμε τα χέρια μας!...Ω μνά,αγκάλιασέ μας

Αριστοτέλης Βαλαωρίτης

ΕΤΟΣ 52ο ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ **ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 220**
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ' ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ» ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2023
 Γραφεία: Γερανίου 41, 104 31 - ΑΘΗΝΑ, FB: Συλ. Λευκαδίων Αττικής • s.lefkadion.ath@gmail.com

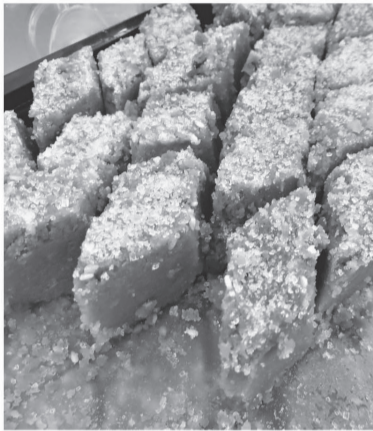
Όχι, δεν είναι χίμαιρα
 να καθαλάμε το όνειρο
 τή θείαν έτούτη μέρα
 ποῦ ὄλα, ὄρατά και ἀόρατα,
 κι ἐμεῖς κι οἱ ἥρωες και οἱ θεοὶ
 στήν ἴδια ὄρμη μεσα αἰώνια σφαῖρα.
 Ἄγγελος Σικελιανός

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Τα Δ.Σ. του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» και της Ομοσπονδίας των Απανταχού Λευκαδίτικων Συλλόγων, σας καλούν στην κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας, την **ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2024 & ΩΡΑ 11.00 Π.Μ.** στα γραφεία μας, οδός Γερανίου 41 Αθήνα.
 Θα προσφερθεί πλούσιος μπουφές και η παραδοσιακή μας Λευκαδίτικη βασιλόπιτα (χουσεμρή).
 Η χορωδία του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» θα τραγουδήσει κάλαντα και τραγούδια Λευκαδιτών ποιητών.

Τα Δ.Σ.

- ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»
 - ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ
- ΓΕΡΑΝΙΟΥ 41, ΑΘΗΝΑ: (Μετρό σταθμός Ομονοίας & οδός Λεωφορεία για Ομόνοια πρὸς τὴν οδὸ Ἀγίου Κωνσταντίνου & Γερανίου).



ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ Δ.Σ. ΑΠΟ 15/11/2022 ΕΩΣ 10/12/2023 ΟΠΩΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ κ ΘΩΜΑ ΧΟΡΤΗ ΣΤΗΝ Γ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ» ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 10/12/2023

Συμπατριώτισες, συμπατριώτες.

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου, σας καλωσορίζω στη σημερινή μας απολογιστική Γενική Συνέλευση, για την χρονιά που μας πέρασε.

Μιας χρονιάς που από το ξεκίνημά της είχε σαν το πιο χαρακτηριστικό της σημείο την εκδήλωση για τα 100 χρόνια του Συλλόγου που έγινε στις 11/12/2022 στην Αθήνα. Μιας κατά κοινή ομολογία πετυχημένης εκδήλωσης, συνέχεια της μεγάλης εκδήλωσης που έγινε τον Αύγουστο στη Λευκάδα.

Στη συνέχεια και μέσα στο 2023 έλαβαν χώρα μια σειρά από εκδηλώσεις που είτε διοργάνωσε, είτε συμμετείχε ο Σύλλογος όπως: η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας στις 29/01/2023, ο εορτασμός της Αγίας Μαύρας με αρτοκλασία στις 03 Μαΐου, η συμμετοχή με τη Χορωδία μας στον εορτασμό της ένωσης των Επτανήσων στις 28/05/2023 στην αίθουσα Παρνασσός, ο καθιερωμένος εορτασμός της Φανερωμένης από κοινού με την ομοσπονδία στις 05/06/2023 στο Χολαργό. Αρκετές ήταν και οι εκδηλώσεις άλλων συλλόγων και φορέων που συμμετείχε με εκπροσώπους του ο Σύλλογος όπως: η κοπή πρωτοχρονιάτικης πίτας άλλων Συλλόγων, οι γιορτές λόγου και τέχνης, παρουσιάσεις βιβλίων, η παρουσία μελών του Δ.Σ. σε ημερίδα της Εταιρείας Λευκαδίων μελετών κ.λ.π. Επίσης την Παρασκευή 15/12/2023 πραγματοποιείται στην αίθουσα Τέχνης «ΜΕΛΙΝΑ» η έκθεση Φωτογραφίας της συμπατριώτισσάς μας Αλίκης Λαγκαδιανού με συνδιοργανωτή

το Σύλλογο και στην οποία σας καλούμε όλους να παραβρεθείτε.

Στα θετικά των πεπραγμένων μας θεωρούμε ότι είναι η απρόσκοπτη τριμηνιαία έκδοση της εφη-



μερίδας μας Ηχώ αλλά και η με τα όποια προβλήματά της, συνέχιση της χορωδίας μας.

Πέρα από τα παραπάνω υπήρξαν και σημαντικές αδυναμίες στη λειτουργία του Δ.Σ. την περασμένη χρονιά. Αδυναμίες που είχαν σαν αποτέλεσμα τη μη υλοποίηση σημαντικών αποφάσεων. Ενδεικτικά αναφέρουμε:

Δεν προχώρησαν καθόλου οι απαιτούμενες ενέργειες για την υλοποίηση της απόφασης έκδοσης του Άλμπουμ για τα 100 χρόνια του Συλλόγου.

Επίσης μεγάλη αδυναμία μας ήταν η μη υλοποίηση της απόφασης για τη συμμετοχή μας με εκδηλώσεις, σε μόνιμη βάση, στον εορτασμό των γιορτών λόγου και τέχνης τον Αύγουστο στη Λευκάδα. Παρόλο που έγκαιρα σαν Δ.Σ. αποφασίσαμε και ζητήσαμε από το Πνευματικό Κέντρο τη συμμετοχή μας με συγκεκριμένη εκδήλωση και που παρόλες τις δυσκολίες κα-

ταφέραμε να μας συμπεριλάβουν στις κεντρικές εκδηλώσεις και να μας καλύψουν υλικοτεχνικά, στις 13/06/2023 ακυρώσαμε τη συμμετοχή μας, για λόγους ανωτέρας βίας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ ΑΠΟ 11/12/2023 ΕΩΣ 31/12/2024

Σε άμεση προτεραιότητα παραμένουν οι προγραμματισμένες δράσεις του συλλόγου μας για το επόμενο διάστημα όπως αυτές έχουν αποφασιστεί από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Θα πρέπει να εντείνουμε τις προσπάθειες για την έκδοση του άλμπουμ για τα 100 χρόνια του Συλλόγου πράγμα που αποφασίσαμε από τα πρώτα Δ.Σ. αλλά και από την προηγούμενη Γενική Συνέλευση.

Έχει προγραμματιστεί η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του Συλλόγου μας για τις 28/01/2024.

Να συνεχίσουμε και μάλιστα να εμπλουτίσουμε τις δράσεις μας για τον Εορτασμό της Πολιούχου του Νησιού μας Παναγίας Φανερωμένης αλλά και τον εορτασμό της Αγίας Μαύρας.

Να συνεχίσουμε και να εμπλουτίσουμε την απρόσκοπτη έκδοση της εφημερίδας μας Ηχώ.

Όσο για τον προγραμματισμό νέων δράσεων για τον επόμενο χρόνο, επιγραμματικά προτείνουμε μερικές οι οποίες αφού συζητηθούν σήμερα μαζί με άλλες προτάσεις που τυχόν θα τεθούν από εσάς να γίνουν μπουσούλας του Δ.Σ. για το

συνέχεια στη σελ. 5

Συγχαρητήρια επιστολή

Προς τον νεοεκλεγέντα Δήμαρχο Λευκάδας, Καλάμου και Καστού, Δρ. Ξενοφώντα Βεργίνη

Ο Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα», εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια στον νεοεκλεγέντα Δήμαρχο Λευκάδας, Καλάμου και Καστού Δρ. Ξενοφώντα Βεργίνη και του ευχόμαστε ολόψυχα καλή και παραγωγική θητεία.

Έχοντας πλήρη επίγνωση των προβλημάτων της Λευκάδας, είμαστε βέβαιοι, ότι η συμβολή σας και το αμέριστο ενδιαφέρον σας θα ωφελήσουν πολλαπλά το νησί και τον Δήμο μας, δίνοντας ευκαιρίες ανάπτυξης και προόδου.

Ο ιστορικός μας Σύλλογος είναι έτοιμος να συνεργαστεί στενά με τον νέο Δήμαρχο, όπως έκανε και με τους προηγούμενους, καθώς και με όλους τους δημοτικούς συμβούλους συμπολίτευσης και αντιπολίτευσης, για θέματα που στηρίζουν και προάγουν τον πολιτισμό μας, ευελπιστώντας σε μια άκρως παραγωγική και εποικοδομητική συνεργασία.

Κύριε Δήμαρχε, Αξιότιμε κύριε Βεργίνη, Σας ευχαριστούμε θερμά για την πρόσκληση ορκωμοσίας σας, το Σάββατο 23 Δεκεμβρίου 2023, στη Λευκάδα και σας γνωρίζουμε ότι ο Σύλλογός μας θα εκπροσωπηθεί από τον Αντιπρόεδρο κ. Κώστα Σταματέλο και τον Έφορο Δημοσίων Σχέσεων του Συλλόγου κ. Σωτήρη Κάτσενο.

Για το Δ.Σ

Ο Πρόεδρος
 Θωμάς Χόρτης

Ο Γενικός Γραμματέας
 Θωμάς Λάζαρης

Έφυγε από τη ζωή, σε ηλικία 84 ετών, ο ξεχωριστός συμπατριώτης μας, ηθοποιός, Δημήτρης Ζακυνθινός.

Του Σωτήρη Κάτσενου,

Δημοσιογράφου & Εφόρου Δημοσίων Σχέσεων του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα»

Ο αξιαγάπητος συμπατριώτης μας και εξαιρετικός ηθοποιός, Δημήτρης Ζακυνθινός, υπήρξε επί πολλά χρόνια μέλος του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα». Στηρίζει το σύλλογό μας και ήταν πάντοτε κοντά μας. Συμμετείχε αφιλοκερδώς στο επετειακό video για τα 100 χρόνια του συλλόγου μας, ως αφηγητής.

Στην εξόδιο ακολουθία του, παραβρέθηκε ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας, κ. Θωμάς Χόρτης, εκπροσωπώντας το Σύλλογο Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα».

Καλό παράδεισο στο φως, Αξέχαστε Δημήτρη μας ...

συνέχεια στη σελ. 6



ΕΚΔΗΜΙΑ πρωτοπρεσβυτέρου π. Δημοσθένους Παπακωστοπούλου (1934 - 2023)

Έξι ημέρες πριν την εκπνοή του τρέχοντος έτους 2023, ήτοι στις 26 Δεκεμβρίου 2023, εξεμέτρησε το ζην, πλήρης ημερών, ο πρωτοπρεσβύτερος π. Δημοσθένης Παπακωστόπουλος. Ο π. Δημοσθένης υπηρέτησε στην Ιερά Μητρόπολη Λευκάδος και Ιθάκης από το 1959 έως τον Αύγουστο του 1984 ως διάκονος και, κατόπιν, εφημέριος στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου πόλεως Λευκάδος. Επίσης, κατά το μεγαλύτερο μέρος της αρχιερατείας του μακαριστού Μητροπολίτου Λευκάδος και Ιθάκης κυρού Νικηφόρου του Δεδούση, διετέλεσε Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος Λευκάδος και Ιθάκης. Παράλληλα, εξάσκησε και το λειτουργήμα του καθηγητού Θεολόγου &



συνέχεια στη σελ. 4

Λευκάς η νήσος των ποιητών

Γιόμωσ' απόψε το φεγγάρι
και το σεργιάνι του
άφησε τ' αχνάρια του στο ματιών σου το υφάδι
μ' ένα όνειρο, εικόνισμα στις ψυχής σου το γαλήνεμα. Β Αντιπρόεδρος Συλλόγου Λευκαδίων
Αττικής «Η Αγία Μαύρα»
Κ.Γ.Σ.

Επιμέλεια σελίδας
Κώστας Σταματέλος,

Ο νέος χρόνος μπήκε κι αγάλι-αγάλι παίρνει τα πατήματά του.
Ευχή όλων στο Σύλλογό μας, για υγεία και χαρά στις οικογένειες στους όπου γης Λευκαδίτες συμπατριώτες μας.
Ευχές, για χαρά και προκοπή στον τόπο μας, που παρά τις όποιες δυσκολίες κι αντιξοότητες της σύγχρονης πραγματικότητας, καλείται να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων και της ιστορίας του.

Η Δήμητρα Καββαδά, είναι Διδάκτωρ Νομικής Δημοσίου Δικαίου και υπηρετεί στο Νομικό Συμβούλιο του κράτους. Η ζέση της για την ποίηση, έχει δώσει ήδη το δικό της και πολλά υποσχόμενο στίγμα.

Χαμένη άνοιξη

Στα κύματα της θάλασσας
στις φιλές σταγόνες της βροχής
θα ρθω να βρω τη χαμένη γη.
Μακριά απ' τον κόσμο
πέρα από τα σύννεφα της αυγής
που σε κλάματα είναι έτοιμα να ξεσπάσουν.
Κι όταν ο ήλιος βγει πίσω από τα πευκόφυτα βουνά
όταν το αγέρι σαλεύει τα φύλλα ενός ευκάλυπτου
μόλις που θα χω ψηλαφησει τον ουρανό
με μόνη συντροφιά τη μουσική των αγγέλων.
Ούτε ένα αχνό φως θα ανάψει.
Μία παπαρούνα που αιμορραγεί
κι ένα κρίνο που δακρύζει
θυμίζουν μονάχα τη χαμένη άνοιξη.
Μόνο αυτά λυγίζουν τον κορμό ενός πεύκου.
Αλλά οι γλυκιές νότες ενός σπουργιτιού
χάνονται στα κύματα της θάλασσας.
Εκεί. Όπου το μαύρο πέλαγος ενώνεται
με το γαλάζιο του ουρανού
κάτω από το πινέλο ενός ζωγράφου.
Η σιωπή αναπαύεται σε κάποιο άδειο σπίτι
σε κάποιο άγνωστο βυθό, σε κάποια άδεια καρδιά.
Εκεί. Στις ανέπαφες πέτρες
ίσως αναζητήσω τη χαμένη άνοιξη.
Με τα μάτια της ψυχής.
Με τη γαλήνη της καρδιάς.

Ο Κώστας Πάλμος, καθηγητής Μέσης Εκπαίδευσης, έχει καταθέσει χρόνια τώρα τη δική του παρουσία με ποιητικές συλλογές και πεζό λόγο με το νόστο να πλυμηρεί κάθε του βήμα.

Η ΦΛΟΓΕΡΑ ΤΟΥ ΨΑΘΑ

Για τον Στάθη Βασίλη Καββαδά

Από τ' αμπέλι μας τα καλοκαίρια
ακούγαμε του Ψάθα τη φλογέρα,
ψηλά στη χωραφιά, λίγο πιο πέρα,
που ήταν των προβάτων του λημέρια.

Σκοπούς μας έπαιζε τα χαραμέρια
γλυκούς, που πλημμυρίζαν τον αέρα
κι αποβραδίζ σαν έσβηνε η μέρα
ηχούσε, ως που έλαμπαν τ' αστέρια.

Τη συνοδεύανε τα νυχτοπούλια
κι ο φλοίσβος του νερού απ' τα βραχάκια
κι οι πέρδικες, σαν άχνιζε η πουλία

και τα κουδούνια απ' τα προβατάκια.
Συχνά θυμάμαι, κι ας περάσαν χρόνια,
τη γλύκα της που σκόρπιζε στ' Ακόνια.

Ο Χρήστος Σερδινιάρης, γεννημένος το 1923, ασχολήθηκε με την ποίηση (κυρίως τη σάτυρα). Παραθέτω ένα μελοποιημένο ποίημα του απ' τον Γεώργιο Ν. Φατούρο.

Κάποιες στιγμές που ο νους γυρεύει τη φυγή
μέσα στο άπειρο σαν γλάρος ταξιδεύει
κάτι που ακούει στα παραμύθια νοσταλγεί
Και στο νησάκι της χαράς να βρει γυρεύει

Κι εκεί που ψάχνει τις γαλάζιες αγκαλιές
που αφροστέφανες τυλίγουν την Ελλάδα
Σαν μια γαλέρα φορτωμένη πασχαλιές
μεσ' στο Ιόνιο ξαγναντεύει τη Λευκάδα.

Εκεί διπλώνει ευτυχισμένος τα φτερά
και τραγουδά την ομορφιά και τη χαρά.

Refrain

Λευκάδα όμορφο νησί
Κομμάτι παραδείσου
Η αμμουδιά σου η χρυσή
Τ' αθάνατο κρασί σου.

Ο κάμπος σου με τις ελιές
Βρυσούλες και νεράιδες
Αγνές δροσάτες κοπελιές
Που αλλού δεν τις ξανάιδεις

Λευκάδα, μάγεμα του νου
Στο φως του αποσπερίτη
Πατρίδα του Σικελιανού
Και του Βαλαωρίτη.

2° ΚΟΥΠΛΕ

Σκαλί, σκαλί ανηφορίζουν στο βουνό
Του Λευκαδίτη του φιλόπονου τ' αμπέλι
Κι από το πέλαγο, μακρινά, το γαλανό
Φτάνουν τραγουδία των ψαράδων σου και γέλια.

Απ' τα καντούνια τα στενά σου αντηχούν
Μες στις νυχτιές μια μακρινή παλιά καντάδα
Δένεις για πάντα σκλάβο κάθε μια ψυχή
Μέσα στα μάγια σου τ' ανειπίωτα Λευκάδα.

Κάθε παιδί ξενιτεμένο σου ποθεί
Σε σε τον ύπνο τον στερνό να κοιμηθεί.

Η συνέχεια, στον Γιάννη Φαλκώνη που πέραν της φωτογραφικής και σκηνοθετικής του ενασχόλησης, έχει δώσει και το δικό του ποιητικό παρόν.
Η ποίησή του, μια συνεχή διαμαρτηρία, στήνει στον τοίχο τα κακώς κείμενα της εποχής μας.
Η Λευκάδα, βέβαια, κατέχει περίοπτη θέση στη γραφή του.

Ανθρωπος νησί

Κάθε φορά που φτάνω στην Λευκάδα
αγναντεύοντας τη θάλασσα
που αγκαλιάζει ασφυκτικά το Νησάκι του Άη Νικόλα
το νησί του Άγγελου Σικελιανού
βλέπω έναν μοναχικό ψαρά με το πριάρι του
να κωπηλατεί ενάντια στα κύματα
και να στερώνει με το κορμί του το νησί.
Πρώτα το ένα μπράτσο του βάζει μες την αμμουδιά
θεμέλιο που τονά με δεν βγάζει τσιμουδιά
το άλλο μπράτσο του θεμέλιο για την εκκλησιά
κρατά γερά χωρίς ν' αναταράξει τα ιερά
τα πόδια του βυθίζοντας στην γη
τις τεκτονικές πλάκες ξαναενώνει με την Γη
και με την θάλασσα παλεύει να μην πάρει το νησί.
Κάθε του μέρα ξεκινάει την πάλη την αυγή
έως το βράδυ και πάλι απ' την αρχή
ψάλλοντας "Τη Υπερμάχω" σε μάχη μυστική
ως που οι άνθρωποι να νιώσουν το νησί
ως που το σώμα του να γίνει το νησί
ως που το πνεύμα του να σώσει το νησί
ως που το είναι του να βρει τον Ποιητή!
Κάθε φορά που φτάνω στην Λευκάδα,
αγναντεύοντας τη θάλασσα
που αγκαλιάζει ασφυκτικά το Νησάκι του Άη Νικόλα
το νησί του Άγγελου Σικελιανού
αναζητώ τον Σπύρο τον Γαντζά με το πριάρι του
που ψάρευε ανθρώπους χωρίς δίχτυα
κι ενώ νόμιζα πως εχάθηκα
νησί έγινε στ' αλήθεια!

"Το πρόσωπο στο σκαλοπάτι"

Απ' το παράθυρο ένα νεύμα
από ένα σπίτι χωρίς ρεύμα
ακούστηκε "Καλή Χρονιά"
μέσα στο κρύο στο χιονιά
ίσα που φάνηκε η μορφή της

τα μάτια και η έκφρασή της
ίσα που φώτισε την πλάση
τον κόσμο που 'χει πια χαλάσει
όλοι προσπέρναγαν το σπίτι
τ' ανθρώπινο μικρό σπουργίτι...
βιαζόταν για το ρεβειγιόν
με κατακόκκινο κραγιόν.
Προχώρησε στην άδεια σάλα
αδύναμη έπεσε στη σκάλα
είχε να φάει από μέρες
τότε που πούλησε τις βέρες
το πρόσωπο στο σκαλοπάτι
μήτε συγκίνησε ένα μάτι
καθώς απ' τα βεγγαλικά
φωτίστηκε αγγελικά.



Ο Διονύσης Δουβίτσας από τον Αλέξανδρο, ασχολήθηκε ερασιτεχνικά με την ποίηση. Παραθέτουμε ένα χαρακτηριστικό του ποίημα.

ΑΛΕΚΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ

Πάλε προχθές αντάμωσαν στα μαρμαρένια αλώνια
και πάλεψαν σα γίγαντες ο Διγενής κι ο χάρος.
-Πως αντιστέκεις Διγενή;- Τι θες αντριωμένε;
Τάχα και δε σε νίκησα τόσες φορές στην πάλη;
-Ποτέ σου δε με νίκησες,χάρε μην το καυχίεσαι
μες σ' τους αιώνες πάντοτε μαζί σου θα παλεύω
Θ'αλλάζω μόνο τη μόρφη μα πάντα ο ίδιος θα'μαι.
ήμουν Ακρίτας κάποτε,άλλοτε Λεωνίδα
Παλαιολόγος μια φορά, Ρήγας Φεραίος άλλη,
Του Διάκου πήρα τη μορφή, του Μπότσαρη την όψη
και να'μαι πάλι σήμερα Αλέκος Παναγούλης.
Άδικα χάρε προσπαθείς,μόνος θα πιάς στον Άδη.
Εγώ θα μείνω δω στη γη κι έχω πολλά να κάμω.
Να διώξω κειό το σύννεφο που σκέπασε τον ήλιο
και να ποτίσω το δεντρί, της λευτεριάς το φυτό.
Γιατί έτσι θεόρατο και θεριεμένο που'ναι,
για να τραφεί δεν του αρκεί μόνο νερό και χρώμα
Ηρώων θέλει αίματα, κορμιά αντριωμένων.

Κι ένα δικό μου ποίημα αφιερωμένο στα παιδιά, ενός άλλου Θεού.

...βραδιάζει

Ένα ποίημα για τα παιδιά θέλησα να γράψω.
Ένα αλλοιώτικο ποίημα για κάποια ΠΑΙΔΙΑ,
κυρίως ναι, για κάποια ξεχασμένα παιδιά στα υψίπεδα
του, Golap,
κάποια ξυπόλητα παιδιά στις φαγιέλες του Ριο ντι Τζανειριο.

Μπήκε παγερός τούτος ο Χειμώνας...κάνει κρύο στις πα-
ράγκες να εδω πλαι στα Λιόσια, και.....
στις παράγκες των λαθρομεταναστών στη Μώρια, στη
Σάμο, τη Χίο και τη Σαλονίκη.
Μπήκε παγερός τούτος ο Χειμώνας
κι η σκέψη μου, είναι κοντά στα παιδιά του απέναντι
ορφανοτροφείου,
που δεν ένοιωσαν ακόμη το χάδι της μάνας και το τρεμά-
μενο χέρι ενός πατέρα
που δεν ονειρεύτηκε τίποτα περσότερο
από ένα χαμηλοτάβανο σπίτι στην άκρη ενός ελαιώνα με
δυο χρυσάνθεμα κι ήσυχα ηλιοβασιλέματα
Βραδιάζει τριγύρω,
βραδιάζει στις καρδιές μας,
βραδιάζει νωρίς, χωρίς ν'ανθίζουσε όνειρα στα δακρυσμένα
μάτια των παιδιών στις κορυφογραμμές του Αφρίν και του
γειτονικού Κουρδιστάν.
βραδιάζει...
κράτα το χέρι μου.
βραδιάζει,
κι είναι μακριά, πολύ μακριά τα κρύα μάγουλα των παι-
διών της Βολιβίας, που δεν ένοιωσαν ακόμη τη χαρά να
κρατήσουν στο χέρι τους ένα ξυλίνο μολύβι.

Τούτο το Χειμώνα, ο νους μου πάει στα ξυπόλυτα παιδιά
του Σουδάν, στη βομβαρδισμένη Γάζα και στις ματωμένες
πεδιάδες της Ουκρανίας
που οι βομβαρδισμοί γκρέμισαν τα σχολειά τους.
Δυό στάλες αίμα στο μάγουλο, λειψό το νερό και δυό χέ-
ρια ικετεύουν τον απέναντι στρατιώτη που τα σημαδεύει
αγέρωχος.

Στις 27 /12/23, στο ζεστό και φιλόξενο χώρο, του
θεάτρου "ΦΟΥΡΝΟΣ", οι εκδόσεις "Το Σκαθάρι", παρου-
σίασαν την ποιητική συλλογή "αιωνιότητα και μετα-
μοντερνικότητα Λευκάδια η Μήδεια" του συμπατριώτη
μας Χρήστου Βρεττού.

Προλόγησε ο Συγγραφέας Δημήτρης Μαμάκος.
Για τον ποιητή και το έργο του, μίλησαν οι κ. Γιάννης
Φαλκώνης & Κώστας Σταματέλος και στη συνέχεια
απαγγέλλθηκαν από τους ίδιους ποιήματα.

Στην ομιλία του ο Χρήστος Βρεττός, τόνισε τα αίτια
που τον οδήγησαν στην συγγραφή της συγκεκριμένης
του συλλογής, ενώ απήγγειλε με υποδειγματικό τρόπο
απόσπασμα του βιβλίου του.

«ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ»

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτησία:

Σύλληγος Λευκαδίων
Αττικής «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ»
Γραφεία: Γερανίου 41
10431 Αθήνα

Δ/ντής-Εκδότης

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
ΧΟΡΤΗΣ ΘΩΜΑΣ

Εκδίδεται με ευθύνη του Δ.Σ.

Τα ενυπόγραφα κείμενα
εκφράζουν απόψεις
των συντακτών του
Φωτοστοιχειοθεσία
Εκτύπωση:

Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ ΟΕ
Γερανίου 7, 1ος όροφος
Αθήνα, 10552
Τηλ. 210 52.44.309

Συνδρομή ετήσια:

Εσωτερικού 10 €
Εξωτερικού \$ 25

Αποστολή συνδρομών
Δ/ση Συλλόγου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Απο το βήμα αυτό και
με σκοπό να ολοκληρω-
θεί η συγγραφή μιας
σύγχρονης κι επικαιρο-
ποιημένης Ανθολογίας
Λευκαδίτικης Ποίησης,
που εδώ και μερικά
χρόνια έχω σκαριάσει
και πασχίζω να ολοκλη-
ρώσω, καλώ κάθε ανα-
τον κόσμο, Λευκαδίτη
και Λευκαδίτισσα, να
μου στείλει ηλεκτρονι-
κά με e-mail : έως τρία
ποιήματα της επιλογής
του, μια φωτογραφία
του σε υψηλή ανάλυση
κι ένα σύντομο βιογραφικό
του, για να ταξινομηθεί
αλφαβητικά στην Ανθολο-
γία.Ανάλογα με την
έκταση της ανθολογίας,
θα γίνει μελλοντικά
επιλογή για την καταχώ-
ρηση του ενός ή και πε-
ρισσότερων ποιημάτων.

Κώστας Γ. Σταμα-
τέλος
kgstamateloss67@
gmail.com
τηλ.6976880701

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΕΤΑΙ

Του Άρη Δάγλα

-Καλημέρα Φούλα, για πού το 'βαλες μπονόρα μπονόρα και ντύθηκες με τα καλά σου; Βλέπω σπαλέτα ξεματοχινή και τσίπα από μετάξι, είπε η Αγγέλω στη γειτόνισσά της, που μόλις είχε προβάλει απ' το πορτόνι του σπιτιού της βγαίνοντας στον κεντρικό πλακόστρωτο δρόμο του χωριού.

-Καλημέρα και τ' λού σου. Πάου στο γιατρό το καινούργιο. Άκ'σα πως είναι νιός κι όμορφος και κίνησα να τον ιδώ να μου δώσει μια ρετσέτα για τη σφαή μου που κουρβλιάσ'κε, απάντησε η Αγγέλω, μια «μεγαλοκοπέλα» για τα δεδομένα της εποχής που είχε αγχωθεί ιδιαίτερα γιατί ο καιρός αγνούσε και κινδύνευε «να μείνει στο ράφι».

-Και τι έχει να κάμει πού' ναι νιός κι όμορφος με τη σφαή σου; Οι άσκιμοι οι γιατροί δε νογάνε να τράζ'νε σφαές δα; Είπε σκωπτικά εκείνη.

-Εγώ βιάζομαι και συ έχεις όρεξη για παρλάτα, την αντίκοψε η Αγγέλω και κομπιάζοντας το μαντίλι της άνοιξε το βήμα της και χάθηκε στη γωνία του δρόμου.

-Μα βέβαια, έχεις τη π'νάτα με το τραί στη φωτιά και γνοιάζεις να το ξαφριάσεις μη κόψει η αφρή, την ειρωνεύτηκε η Φούλα μπαίνοντας στο σπίτι της για να ντυθεί. Η είδηση που μόλις έμαθε ήταν άκρως δελεαστική για το κουτοσμπολιό και η γειτονιά έτρεπε να πληροφορηθεί τα καθέκαστα. Το μαντάτο απλώθηκε με την ταχύτητα του φωτός, αναταράζοντας για τα καλά τα λιμνάζοντα ύδατα της παρατεταμένης «ειδησιογραφικής ανομβρίας» του χωριού...

Σε λίγη ώρα έξω απ' την πόρτα του γιατρού, είχε σχηματιστεί ουρά. Άλλες από περιέργεια, άλλες από υποχονδρία και μερικές από πραγματική ανάγκη, είχαν καθίσει στα πεζούλια και περίμεναν τη σειρά τους.

Ο αγροτικός γιατρός, είχε έρθει πριν δυο μέρες απ' τη «χώρα» και είχε νοικιάσει ένα παλιό δίπατο σπίτι στην άκρη του χωριού, στον δεύτερο όροφο του οποίου θα έμενε, ενώ στον πρώτο θα δεχόταν τους ασθενείς του. Η σπιτονοικοκυρά, η θεία Λένη, είχε προσφερθεί να αναλάβει το ρόλο της «γραμματέας», μιας και τηρούσε τη σειρά προτεραιότητας, αλλά και βοηθούσε τον νοϊκάρη της στις επικουρικές εργασίες.

-Κυρία Ελένη μου, να περάσει ο πρώτος ασθενής, είπε ο γιατρός ακριβώς στις εννιά.

Η θεία Λένη, που είχε ψηλώσει ως το ταβάνι εξαιτίας της μεγαλόφωνης προσφώνησης που ακούστηκε μέχρι την αυλή, πέρασε το κατώφλι καλώντας την πρώτη χωριανή της που είχε προλάβει να πιάσει σειρά στο πεζούλι:

-Η κυρία Μπουρδούκω να περάσει παρακαλώ, είπε με πρωτόγνωρη ευγένεια και φλέγμα, ακολουθώντας τη ...συνταγή του γιατρού. Μα η προσπάθειά της αυτή, αντί να γίνει αποδεκτή με θετικό τρόπο, προκάλεσε τη θυμωδιά και τις ειρωνείες των συγκεντρωμένων που δε την είχαν συνηθίσει να προβαίνει σε τέτοιες αβρότητες. Μετανιωμένη και ντροπισμένη, κοντοστάθηκε στην είσοδο και άλλαξε τακτική άρδην:

-Τσακίσου μωρή μέσα απ' το καταπόρι και μας χασομερά! Εμ-σημεριάσαμε να σε καρτερούμε, τσίριξε βρίζοντας τον παλιό καλό εαυτό της...

Η επονομαζόμενη Μπουρδούκω, μια στρουμπουλή καλοκάγαθη γυναίκα γύρω στα σαράντα, μετά την βίαιη προτροπή της θείας Λένης, τινάχτηκε απ' το πεζούλι και μπήκε δειλά δειλά στο ιατρείο. Στο χέρι της κρατούσε ένα σακούλι, το περιεχόμενο του οποίου κουνιόταν

περίεργα και μια υπόκοψη κραυγή έβγαίνει από μέσα. Ο γιατρός, βλέποντάς την διστακτική, την ενθάρρυνε να μπει και να καθίσει, έχοντας παράλληλα την απορία για το τι συνέβαινε με το ταγάρι της. Εκείνη, αποδεχόμενη την πρόσκληση, άφησε ασυναίσθητα κάτω το σακούλι και κάθισε σε μια καρέκλα που βρήκε μπροστά της με φανερά αμηνανία. Ξαφνικά, ο πάγος έσπασε καθώς μια άσπρη κότα πετάχτηκε απ' το ταγάρι και φτερούγισε πάνω στο γιατρό... Εκείνος παραπατώντας έπεσε στο εξεταστικό κρεβάτι φωνάζοντας τρομαγμένος βοήθεια. Τη λύση έδωσε το στιβαρό χέρι της θείας Λένης που αρπάζοντας το πουλί απ' το λαμό, το ακινητοποίησε με φανερή άνεση και εμπειρία.

-Τι μας την ήφερες εδώ άσφαχτη κι αμάθηστη; Θα σο' πεφτε ο κύλος πού' ναι σα λιτρουβειολίθαρσ; Είπε κυνικά, δίνοντας τέλος στο συμβάν, αποχωρώντας με την κότα προς την κουζίνα για τα περαιτέρω...

Ο γιατρός, προσηπθώντας να βρει την αυτοκυριαρχία του, τινάζοντας από πάνω του τα πούπουλα, κάθισε στο τραπέζι που χρησιμοποιούσε ως γραφείο και άρχισε την εξέταση, ξεκινώντας με τη λήψη του απαραίτητου ιστορικού:

-Πώς ονομάζεστε παρακαλώ;

-Διονυσία Πανωπόδη.

-Μα εδώ το χαρτί της θείας Λένης γράφει «Μπουρδούκω».

-Παράγκωμα είναι γιατρέ μου γιατί 'μια νια χαψά πιανούμενη και παραπανία.

-Παράγκωμα; Πιανούμενη; Παραπανία; Τι σημαίνουν αυτά;

-Να, πώς να σας το κάμω λιανά, παράγκωμα λέμε το παρατσούκλι... Όσο για τ' άλλα γλέπεις είμαι γλώζα και δε προκάνομαι κανιά βολά. Αλαίμαργη, πώς το λένε κάτω φτου στη χώρα;

-Καλά, καλά, κατάλαβα. Και τι σας φέρνει στο ιατρείο μου; Τι πάθατε;

-Εγώ τίποτα, είπε φτύνοντας τον κόρφο της. Ήρτα να σας πω να ν' έρ'τε στο κονάκι μας για το παππούλη πού' ναι πεσωμένος.

-Πεσωμένος;

-Πεσωμένος, χα. Κλινάρι. Είναι μέρες πολλές που τού' ρτε το κολπέτο και πήε ο στόμας του πίσω στ' αυτί του.

-Α, μάλιστα, πάρεση...

-Τι να πάρω;

-Εσείς τίποτα.

-Μα τώρα μου 'πατε «πάρε συ».

-Πάρεση είπα, όχι πάρε εσύ.

Πάρεση θα πει παράλυση και εν προκειμένω του τριδύμου προσωπικού νεύρου. Προφανώς ο εν λόγω κύριος έχει υποστεί αγγειακό εγκεφαλικό επεισόδιο.

-Τι ωραία που τα λέτε γιατρέ μου...

-Λοιπόν, όταν τελειώσω το ιατρείο θα περάσω. Το σπίτι σας το γνωρίζει η σπιτονοικοκυρά μου φαντάζομαι, ε;

-Χα. Εδεδιό παραπάνου είναι, κάτθε απ' τη πλατέα. Σαν έρτεεις μεσ'μέρι θα σου κάμ'με και το γόμα. Έβρασα λαχτέντο βετούλι και θα φκιάσω σούπα αβγοκομμένη, μόνο να μου κρίνει πες τση Λένης σα κοπιάσ'τε, για ν' αβγοκόψω δελέγκου, μη γένει το ρύζι μπλάθρα και κόβεται σε φελιά. Καλά θ'α' τανε να βαστάει τη γαδένα ευτήνη και γω να μαυλάω μη κόψει τ' αβγό.

-Καλά, καλά θα της το πω, μα δε χρειάζεται να μπειτε σε τέτοιον κόπο.

-Τι κόπος γιατρέ μου; Ξένος άνθρωπος εδώ, νηστ'κό θα σ' αφήκ'με; Το λοιπόνου, εγώ πάου και σε καρτερούμε για το γόμα, είπε και αποχώρησε απελευθερωμένη, σκεπτόμενη τα μούτρα της γειτονιάς σαν έβλεπε πως τραπέζωσε το γιατρό πρώτη πρώτη.

-Να περάσει η επόμενη παρακαλώ, φώναξε ο γιατρός, μιας και η

οικοδέσποινά ήταν απασχολημένη στην κουζίνα...

Στην πόρτα φάνηκε η επόμενη ασθενής, που δεν ήταν άλλη από τη Φούλα, η οποία είχε χάσει για λίγο την πρωτιά...

-Καλημέρα γιατρέ και καλώς εκοπιάσατε στο χωριό μας.

-Σας ευχαριστώ πολύ. Για πείτε μου τι πρόβλημα έχετε;

-Επάρτ 'κε η σφαή μου και γίν'κε κούρβλο. Δε τ'ν ορίζω ντίπι. Έβγαλα το στελίτη κοντεύει.

-Η σφαή σας; Στελίτης; Τι σημαίνει αυτό; Κι αυτό το κούρβουλο τι είναι;

-Η σφαή γιατρέ, να, ετούτη, είπε πιάνοντας το επίμαχο σημείο.

-Α, μάλιστα, αυχένος...

-Αυχένος; Γου την έρμη και την ακλερονόμιστη, ακούς αυχένος...

Τού' ξερα γω πως κάτι έχω η μαυροκίσα...

-Ησυχάστε κυρία μου, δεν είναι κάτι κακό. Ο αυχένος είναι το σημείο αυτό, πάνω στο οποίο στηρίζεται το κεφάλι μας. Ίσως πάθατε ψύξη. Θα σας δώσω μια αλοιφή και θα σας περάσει.

-Θα μου τονε κόψεις το στελίτη;

-Παρακαλώ;

-Να μου κάμεις το ξόρκι με το μαχαίρι.

-Μα τι λέτε;

-Να πάμε κας τον Αθερνό, και να με βαστήξεις ν' ανεβώ σε νια γάιτα. Στερνά, θα βαστήξω το κοράκι ορτοκωλιασμένη. Από κοντά θα πάρεις το μαχαίρι, θα σταυρώσεις τη σφαή μου και θα πεις «Κόβω το στελίτη, το μελίτη, και τον αδερφό του Χάρου»...

-Ορτοκωλιασμένη; Μα τι σας συμβαίνει; Είστε καλά; Τι είναι αυτά που λέτε; Η επιστήμη δεν αποδέχεται τέτοιου είδους μαγανειές! Θα σας γράψω μια θερμαντική αλοιφή

και θα σας περάσει. Χωρίς μαχαίρια και καΐκια...

-Να' χεις ούλα τα καλά τ' Θεού. Σα τηνε παραγγείλω και τη φέρ'νε απ' τη χώρα, να ν' έρτω να μου τηνε βάλεις ετλόου σου;

-Σας παρακαλώ, δε σας επιτρέπω...

-Την αλοιφή λέου γιατρέ μου, να μου τη μπλαθρώσεις εσύ που είσαι π'στήμονας.

-Μα δεν πρόκειται για κάτι τόσο απαιτητικό σε γνώσεις. Μπορείτε και μόνη σας. Πρωί και βράδυ με ταυτόχρονη εντριβή ενός λεπτού.

-Καλά καλά, θα κρίνω τση Ξανθής πού' ναι σε τέτοια πρώτη. Τα δ'κάμ' τα χέρια είναι τραχιά σα πίνα. Εδώ σ' χω και νια δωδεκάδα αβγά απ' τινε κότες μας πού' ναι δίκορκα. Ωρα καλή.

-Χάρηκα που βοήθησα. Να σας ξαναδώ μετά τη θεραπεία. Πείτε σας παρακαλώ καθώς βγαίνετε να περάσει ο επόμενος.

Σε λίγο, στην πόρτα φάνηκε η Αγγέλω. Αφού καλημέρισε εγκάρδια, στρογγυλοκάθισε στην καρέκλα εντυπωσιασμένη από το κύρος του γιατρού.

-Λοιπόν, σας ακούω. Τι σας απασχολεί;

-Εψές το σύρπο, μού' ρτε νιαν αλμπαζία κυρ γιατρέ μου. Δεν χώρ'ζα αν είναι μέρα ή νύχτα. Έβλεπα μπαμπαφίους σωρό και μπουρμπούλους κατομύργιο...

-Αλμπαζία; Μπαμπαφίους; Μπουρμπούλους; Δηλαδή; Τι σημαίνουν όλα αυτά;

-Σβησμάρα γιατρέ μου. Δε νογιάς τίποτα;

-Ομολογώ ότι δε σας καταλαβαίνω...

-Λιγοψυχιά χριστιανέ μου, φεστίδιο, πώς να στο πω;

-Χαμολιγοθύμισε η αραποβλο-

Κορίτσια στη Βεράντα

«Απ' όσα έκαμα κι απ' όσα είπα να μη ζητήσουνε να βρουν ποιός ήμουν.

(Κωνσταντίνος Καβάφης)

Αφιερωμένο εξαιρετικά στον αδελφό μου Απόστολο Φραγκούλη που γνώρισε τις συμμαθήτριάς μου και δέθηκε μαζί τους για πάντα!

Της Ιουστίνης Φραγκούλη-Αργύρη

Έξι κορίτσια, έξι συμμαθήτριάς μεγάλωσαν κοντά κοντά στις γειτονιές της πόλης του Ιονίου, πλάθοντας όνειρα για το μέλλον τους. Χόρευαν πάνω σε ψηλά τακούνια, στροβιλιζόνταν με πάθος πάνω στις μυτερές γόβες στοχεύοντας στην ενηλικίωση, σε εκείνη τη μέρα που θα ολοκλήρωναν τις λυκειακές σπουδές και θα έδιναν εξετάσεις να περάσουν στην άλλη όχθη του ποταμού, αυτήν της ελευθερίας.

Εκείνη όμως τη μέρα που όλα θα ξεκινούσαν από την αρχή, η μοίρα είχε άλλα προγράψει; Ο πατέρας της αριστοκράτισσας Τζούλιας, της πιό ζηλευτής κοπέλας του σχολείου βρέθηκε πνιγμένος σε ένα ποταμό αίματος, που πλημμύρισε όλα τα σοκάκια της πόλης σειοντας τη ζωές της κόρης του αλλά και των φιλενάδων της.

Η Τζούλια φυγαδεύτηκε από τη μάνα της στον Καναδά για να αποκοινηθεί από την τραυματική εμπειρία, κι έγινε η ψυχή της ένα άγαλμα που δεν ταρακουνιόταν από συγκινήσεις. Γνώρισε τον προστατευτικό γαλλοκαναδό σύζυγό της Στεφάνο Λαντρώ, που την έβαλε κάτω από τις φτερούγες του χαρίζοντάς της την επιβίωση σε ένα ξένο τόπο. Μα το αίμα του πατέρα της έτρεχε ωμό από τις πληγές.

Τα κορίτσια συναντήθηκαν πάλι στα 40 τους στο εξοχικό της Τζούλιας όπου κοιτάχθηκαν όλες στο πορτρέτο που ζωγράφισε εκείνη, βουτώντας το πινέλο της στο κόκκινο χρώμα του αίματος. Ήταν διαφορετικές μα όλες στροβιλιζόνταν ακόμη στα ψηλά τακούνια.

Αγκαλιάστηκαν, μίλησαν τόσο κι άλλο τόσο, έκλαψαν για τα ματαιωμένα όνειρά τους και οδήγησαν τη Τζούλια να συμβιβαστεί με την αυτο-

χειρία του πατρός της.

Λίγα χρόνια αργότερα εκείνη κατόρθωσε να επιστρέψει στη γενέθλια πόλη και να αντικρύσει τις πληγές που άνοιξε εκείνο το παράλογο καλοκαιριάτικο μεσημέρι. Η οσμή του αίματος την κυνηγούσε,

μα ήταν προστατευμένη από την αγάπη των φιλενάδων της και την λατρεία του άντρα της. Εκεί άρχισε να συγχωρεί τον πατέρα της που ενώ είχε ψυχική νόσο δεν έπαιρνε τα φάρμακά του αλλά και τη μητέρα της που θεώρησε πως η φυγή της στο εξωτερικό θα την γιάτρευε.

Η φιλενάδα της η Νάνσυ, κομψή και αισθαλής περπατούσε σε ψηλές πλατφόρμες, η Αθηνά συνέχιζε να φορά τα στρωτά παπούτσια της, η Έμυ έβαλε τα αθλητικά της γιατί έκανε δίαιτα και περιπάτους, η Καίτη φορούσε γόβες και ατάκουνα παπούτσια ανάλογα με την περιπτωση, ενώ η Μαρία ως καθηγήτρια Πανεπιστημίου προσπαθούσε να στριμώξει τα παραμορφωμένα

δάχτυλα των ποδιών της σε μέτρια τακούνια για να στηρίξει τα αυστηρά ταγίερ της.

Και η Τζούλια δεν θυμόταν αν είχε φορέσει ποτέ τακούνια, αν είχε υποκύψει στην Νάνσυς την τρέλλα να καρφώσουν τα ξύλινα τακούνια στις σαγιονάρες τους και να οργώνουν τις γειτονιές προκαλώντας εκκωφαντικό θόρυβο και εκνευρίζοντας τους γείτονες τότε πίσω μακριά στην εφηβεία τους.

Η Τζούλια ήθελε να πετάξει τα παπούτσια της και να γυμνώσει τα πέλματά της ακουμπώντας τα στην καυτή άμμο. Αυτή η αίσθηση της ελευθερίας, αυτή τη συνείδηση όταν ξαναγύρισε μετά από χρόνια

συνέχεια στη σελ. 5



Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

«**Ἔστι γνῶσις προηγουμένη της πίστεως και ἔστι γνῶσις τικτομένης εκ της πίστεως. Ἡ γνῶσις η προηγουμένη της πίστεως ἔστι γνῶσις φυσική, η δε τικτομένη εκ της πίστεως, γνῶσις ἐστὶ πνευματική**» (Αββὰ Ἰσαάκ, Λόγος ιη).

Περιεχόμενο της λέξης «πνεύμα»

Η λέξη «πνεύμα» και τα παράγωγά της, στην ελληνική γλώσσα, εκφράζουν πολλά σημανόμενα. Μιλάμε π.χ. για το *ανθρώπινο πνεύμα*, ως το εσωτερικό και άυλο μέρος της ανθρώπινης φύσης (σκέψεις, ιδέες, κρίσεις κ.λπ.) με ποικίλους, μάλιστα, χαρακτηρισμούς, όπως θαυμάσιο, δημιουργικό, ελεύθερο, ανήσυχο πνεύμα κ.ά. Αναφερόμαστε στον *πνευματικό άνθρωπο*, εννοώντας αυτόν που ασχολείται με την επιστήμη, τον στοχασμό, την τέχνη, τα γράμματα, τον πολιτισμό, την έρευνα και την μάθηση. Κάνουμε λόγο για *πνευματική ζωή*, αναφερόμενοι κυρίως στην ηθική και την θρησκευτική διάσταση της ζωής του ανθρώπου. *Πνεύμα* επιπλέον ονομάζουμε, τη βαθύτερη σημασία και το αληθινό νόημα, που έχει η ύπαρξη και η ζωή, ένα έργο μεγάλο ή μια πράξη εξόχως ηρωική. Τέλος με τη λέξη *πνεύμα*, εκφράζεται στην Αγία Γραφή, ακόμη και αυτή η ασύλληπτη και άρρητη υπόσταση και ουσία του Θεού, καθώς και ο τρόπος προσέγγισής της από τον πιστό: «*Πνεύμα ο Θεός και τους προσκυνούντας Αυτὸν ἐν πνεύματι και ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν*» (Ἰωάν. δ 24).

Ανεξάρτητα από το τι χαρακτηρίζεται στη γλώσσα μας, ως *πνεύμα* η *πνευματικό*, φαίνεται ότι οι λέξεις αυτές ορίζουν την βασική ιδιότητα και ποιότητα του ανθρώπου, που τον διαφοροποιεί ουσιαστικά από την υπόλοιπη κτίση. Αναφέρεται στο μοναδικό και ουσιαστικό που υπάρχει στην ίδια την ψυχοσωματική του υπόσταση, στη ζωή του, στα έργα του και στη συμπεριφορά του. Δηλώνει πάντοτε ένα βαθμό *δυνατότητας* να διακρίνει και *ελευθερίας* να επιλέγει το καλό έναντι του κακού και το ποιοτικά ανώτερο έναντι του ουσιαστικά υποδεέστερου.

Η προέλευση της πνευματικότητας

Στο ερώτημα για την προέλευση της πνευματικότητας στον άνθρωπο, αν είναι δηλαδή, απλή εξέλιξη της ψυχικής λειτουργίας του, όπως πιστεύουν μερικοί, ή είναι ανάπτυξη και καλλιέργεια του θείου στοιχείου, που δόθηκε στην ανθρώπινη φύση κατά την *ημέρα* της δημιουργίας της, υπάρχει μια σαφής απάντηση. Κανείς δεν μπορεί εύκολα να αρνηθεί την περιεκτική, όσο και πλήρη ερμηνεία της ανθρώπινης πνευματικότητας, που αποκαλύπτεται στο Θεόπνευστο βιβλίο της Γένεσης της Π.Δ. ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε «*κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν Θεού*» (Γεν. α 26). Είναι πλασμένος «*κατ' εικόνα*» και προορίζεται να φτάσει, με την αγωγή και τον πνευματικό αγώνα του, στο «*καθ' ομοίωσιν Θεού*».

Στην περικοπή αυτή, «*κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν Θεού*», συνοψίζεται η φύση και η υπόσταση του ανθρώπου, ο σκοπός και η ουσία της παιδείας του. Η αλήθεια αυτή συνιστά τον ακρογωνιαίο λίθο κάθε ανατροφής και αγωγής, πολύ περισσότερο στον Ελληνικό χώρο, όπου η αρχαία φιλοσοφική σκέψη και η χριστιανική αποκάλυψη, συναντώνται στην ιδέα του ανθρώπου ως θείου δημιουργήματος και της παιδείας του ως αγώνα για την πνευματική του καλλιέργεια.

Η πνευματική φύση του ανθρώπου είχε δηλωθεί, όπως είναι γνωστό, και από τον Πλάτωνα, ο οποίος θεωρεί τον άνθρωπο ως «*φυτόν μη ἔγγειον, ἀλλ' οὐράνιον*» (Τίμαιος 90^α7). Ο ίδιος προβάλλει την έννοια της παιδείας ως «*ολκή τε και αγωγή*» προς το «*ομοιοῦσθαι Θεῷ κατὰ το δυνατόν*» (Θεαίτητος 176β). Ο Αριστοτέλης διέκρινε τον άνθρωπο από τα ζώα «*δια το την φύσιν αὐτοῦ και την οὐσίαν εἶναι θείαν*» (Περὶ ζῶων δ, 10, 686^α25). Πρόκειται για την ανθρώπινη πάλη για τη κατάκτηση της αρετής, με αφετηρία το πνευματικό στοιχείο, που ο καθένας έχει μέσα του και τον ωθεί προς κάθε τι ευγενικό και έξοχο, «*προς την εκλεπτυσμένην καλλιέργειαν της ψυχῆς*» (Ηθικ. Νικομάχεια ΙΧ, 8).

Η διαφορά βεβαίως έγκειται στο ότι η χριστιανική αποκάλυψη, ερμηνευμένη και από την ορθόδοξη πατερική σοφία, διαγράφει και το συγκεκριμένο πλαίσιο πορείας, από το «*κατ' ε-*

κόνα» στο «*καθ' ομοίωσιν Θεού*». Εδώ η παιδεία δεν αναφέρεται πλέον σε μια αόριστη έννοια περί θεού η αρετής. Απευθύνεται στην πνευματική υπόσταση του ανθρώπου, που έλαβε με τη δημιουργία του, γίνεται «*παιδεία Κυρίου*», «*η ὄντως σοφία και η ὄντως παιδείαις*», που είναι, τελικά «*μετάληψις αγιότητος*» (Ἰωάν. Χρυσόστομος, ΜG 63, 205).

Το ουσιαστικό στοιχείο, επομένως, της ανθρώπινης φύσης είναι, από την αρχή, η πνευματική της διάσταση, η οποία ορίζεται, τόσο από τη δημιουργία της, όσο και από τον προορισμό της, που είναι «*να ζει σε κοινωνία αγάπης, σε αρμονία με τους άλλους ανθρώπους, με την κτίση ολόκληρη και με την πηγή της αγάπης, το Θεό*» (Χρυσόστομος). Όλοι οι άνθρωποι, «*παν ἔθνος ανθρώπων... ἐπὶ παν το πρόσωπον της γης*» (Πράξ. ΙΖ 27), ανεξαρτήτως φυλής, χρώματος, γλώσσας και μόρφωσης, φέρουν τη θεία εικόνα, δηλαδή νουν, ελεύθερη θέληση και αγάπη. Ο πολιτισμός εξάλλου, ως ενέργεια και επίτευγμα του ανθρώπου, έχει την πηγή και τη ρίζα του, στη δημιουργική του δύναμη, συνέπεια της «*θείας εικόνας*» του και της φοράς του προς το «*καθ' ομοίωσιν*» (Αρχιεπ. Αναστάσιος Γιαννουλάτος).

Φυσική και καλλιεργημένη πνευματικότητα

Η πορεία προς την ανάπτυξη και την πνευματική ολοκλήρωση του προσώπου, αρχίζει με την ανάδυση της *έμφυτης προδιάθεσης*, που υπάρχει κατ' εξαίρεση στον άνθρωπο, να μεταμορφώνεται ποιοτικά και να ανυψώνεται πέρα και πάνω από την υλική και ψυχολογική του πραγματικότητα. Το αρχικό επίπεδο αυτής της πορείας, συνιστά την *έμφυτη ή φυσική πνευματικότητα*, στοιχεία της οποίας ανιχνεύονται σήμερα, από την βιολογία, την ψυχολογία και την κοινωνική ανθρωπολογία. Πρόσφατα π.χ. ανακαλύφθηκε ένας τύπος νευρώνων, ο οποίος υπάρχει στον ανθρώπινο εγκέφαλο και θεωρείται η βάση για *καθ' αυτό πνευματικά χαρακτηριστικά*, όπως είναι η αγάπη, η συμπάθεια, η ενοχή, η συνεργασία, και η κοινωνική ευαισθησία.

Από την Εξελικτική Ψυχολογία, εξάλλου, όπως διαπιστώθηκε από δική μας έρευνα σε βρέφη και νήπια, οι μορφές *θετικής προκοινωνικής συμπεριφοράς* (prosocial behavior) είναι παρούσες. Η ενσυναίσθηση, το ενδιαφέρον για τη δυσάρεστη κατάσταση του άλλου, η αλληλεγγύη, η στοργή, η παρηγοριά κ.α. εκδηλώνονται από τα μικρά παιδιά, πριν ακόμη δεχθούν οποιαδήποτε επίδραση αγωγής (Α. Κακαβούλη, *Παιδικός Αλτρουϊσμός*, 1999). Η ψυχική ανάγκη της *συγγνώμης*, εξάλλου, κορυφαία εκδήλωση της ανθρώπινης πνευματικότητας, όπως έδειξε συγκριτική μας έρευνα, μεταξύ Βρετανών, Ελλήνων και Κυπρίων φοιτητών, είναι σχεδόν ίδια, ανεξάρτητα από το θρησκευμα που δηλώνουν και αν πιστεύουν ή όχι στο Θεό. (Α. Κακαβούλη, *Η συγγνώμη στις διαπροσωπικές σχέσεις*, 1998).

Στη συνέχεια, μετά τη *φυσική*, έρχεται το επίπεδο της *καλλιεργημένης πνευματικότητας*, που είναι αποτέλεσμα της θετικής επίδρασης της οικογένειας, του σχολείου και των λοιπών φορέων της αγωγής, πάνω στο αναπτυσσόμενο παιδί. Στο επίπεδο αυτό, οι γενικευμένες στον άνθρωπο πνευματικές προδιαθέσεις, περαιτέρω αναπτυγμένες και μορφοποιημένες, με βάση το περιεχόμενο που δέχονται, μετασχηματίζονται σε *καλλιεργημένη πνευματικότητα*. Πρόκειται για μια διαρκώς ανυψούμενη ποιότητα, σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης ζωής και δημιουργίας: *την κοινωνική, την ηθική, την θρησκευτική, την πολιτική, την οικονομική και την πρακτική*. Όπως χαρακτηριστικά γράφει ο Μ. Βασίλειος, οι αρετές γίνονται «*ημέτερα κτήματα ... ὅταν ἐξ ἐπιμελείας συναφθῶσι τη φύσει*» (ΜG 31, 548). (Δηλαδή, όταν με την επιμελημένη αγωγή, συνδεθούν αναπόσπαστα με την ανθρώπινη φύση).

Επιβεβαιώνεται για μια ακόμα φορά, ότι «*Επιστήμη χωρίς θρησκεία είναι χωλή, θρησκεία χωρίς επιστήμη είναι τυφλή*» (Άλμπερτ Αϊνστάιν).

Αλέξανδρος Κακαβούλης

Καθηγητής Πανεπιστημίου

ΕΚΔΗΜΙΑ πρωτοπρεσβυτέρου π. Δημοσθένους Παπακωστοπούλου (1934 - 2023)

συνέχεια από τη σελ.1

Φιλολόγου Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σε σχολεία της πόλεως και χωρίων της Λευκάδος.

Από τον Αύγουστο του 1984, μετά την μετάθεσή του ως καθηγητής Θεολόγος - Φιλολόγος στο 4^ο Γενικό Λύκειο Νέας Σμύρνης - Αττικής, τοποθετήθηκε από τον μακαριστό Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης κυρό Χρυσόστομο Βούλτσο ως εφημέριος στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Νέας Σμύρνης, όπου υπηρέτησε, περίπου, 40 έτη. Επί ημερών αρχιερατείας του νυν Μητροπολίτου Νέας Σμύρνης κ.κ. Συμεών Κούτσα διετέλεσε, επί δωδεκαετία, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος Ιεράς Μητροπόλεως Νέας Σμύρνης.

Λίγο πριν τον εγκαταλείψουν, λόγω προβλημάτων υγείας και γήρατος, οι φυσικές του δυνάμεις, παρέδωσε στον π. Κωνσταντίνο Παπαθανασίου (εφημέριο του Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Παλαιού Φαλήρου) χειρόγραφες σημειώσεις του, ώστε ο π. Κωνσταντίνος να επιμεληθεί την έκδοση αυτών σε πονήματα με τους εξής τίτλους: *Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ*, *Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ*, *ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥΣ*, *Η ΠΙΣΤΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΜΑΣ* και *ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ*.

Επιδαφιεύοντας την προσωπικότητα του ιερού τούτου ανδρός αξίζει να σημειώσουμε ότι, ταυτόχρονα με τα εξαιρετικά таланτα που τον προίκισε ο Θεός και τη ζηλευτή φιλολογική και θεολογική κατάρτιση που απέκτησε, ο π. Δημοσθένης διακρίθηκε για την ακεραιότητα του ήθους του, την αφιλοχρηματία και τη φιλανθρωπική του προσφορά, τη βαθιά του προσήλωση στην τέλεση της Θείας Ευχαριστίας και τον ειλικρινή ζήλο για τη διακονία των ψυχών μέσα από το κήρυγμα και το μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως.

Τέλος, απ' όσα γράφτηκαν στα δίκτυα κοινωνικής δικτύωσης, αλλά και απ' όσα ειπώθηκαν στην εξόδιο ακολουθία του, ας συμπληρώσουμε, ότι ο π. Δημοσθένης (έντιμος και ενάρετος κληρικός), κατά τα χρόνια της ιερατικής και καθηγητικής πορείας του στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, έγινε πόλος έλξεως ενθών και αθών, αφού όλοι τον σέβονταν και τον τιμούσαν, όχι μόνο για την ευρυμάθειά του, αλλά, πρωτίστως, για την συνέπεια λόγων και πράξεων γι' αυτό που πρέσβευε στη ζωή του. Ας είναι, λοιπόν, ο π. Δημοσθένης Παπακωστόπουλος για μεν τους ενθούς ένας ακόμη πρεσβευτής στο εποურάνιο θυσιαστήριο, για δε τους αθούς υπόδειγμα ανθρωπιάς και ηθικής ακεραιότητας.

Η εξόδιος ακολουθία εψάλη την Πέμπτη 28 Δεκεμβρίου, στις 11:30, στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Νέας Σμύρνης - Αττικής παρόντων των Μητροπολιτών Νέας Σμύρνης κ.κ. Συμεών, Προικοννήσου κ.κ. Ιωσήφ, καθώς και πλήθους ιερέων και πιστών από Αττική και Λευκάδα. Ο π. Δημοσθένης ετάφη στο Κοιμητήριο Νέας Σμύρνης - Αττικής στο κενοτάφιο της Μητροπόλεως.

Ο καλός Θεός να τον αναπαύει και να έχουμε την ευχή του!

Βιογραφικό σημείωμα

Ο π. Δημοσθένης Ζ. Παπακωστόπουλος εγεννήθη το έτος 1934 στη Λευκάδα (Επτανήσος). Εφοίτησε στο Γυμνάσιο της Λευκάδος. Κατ' επανάληψιν επιμήθη παρά του Γυμνασίου με το Βραβείον επιμελείας και χρηστότητας.

Ακολούθως εφοίτησεν, κατόπιν εισιτηρίου εξετάσεων, εις το Ανώτερον Εκκλησιαστικόν Φροντιστήριον Πατρών, διетуός κύκλου Σπουδών.

Εν συνεχεία υπηρέτησε την στρατιωτικήν του θητείαν. Ακολούθως ενυμφεύθη και το έτος 1959 χειροτονήθη Διάκονος και διωρίσθη παρά του Μητροπολιτικού Ιερώ Ναώ της Υπεραγίας Θεοτόκου Ευαγγελιστρίας της πόλεως Λευκάδος υπό του αιμνήστου Μητροπολίτου Λευκάδος και Ιθάκης κυρού Δωροθέου (Παλαδινού), ως Διάκονος.

Το έτος 1963 μετέσχε των εισιτηρίων εξετάσεων εις αμφοτέρας τας Θεολογικάς Σχολάς Αθηνών και Θεσσαλονίκης επιτυχών πρώτος και εις τας δύο Σχολάς.

Μετά το πέρας των θεολογικών σπουδών στο Εθνικό και Καποδοστροφικό Πανεπιστήμιο Αθηνών εν ετει 1968 χειροτονήθη πρεσβύτερος υπό του ίδιου Μητροπολίτου και διωρίσθη τακτικός Εφημέριος εις τον Ιερόν Ναόν του Αγίου Νικολάου τής πόλεως Λευκάδος.

Ωσαύτως διωρίσθη ως Καθηγητής Θεολόγος της Δευτεροβαθμίου Εκπαίδευσεως εις το Α' Λύκειον της Λευκάδος. Μετά δε την μετάθεσίν του ως εφημερίου εις την Νέαν Σμύρνην Αττικής ηκολούθησε και η μετάθεσίν του επίσης ως εκπαιδευτικού λειτουργού εις το 1ον Λύκειον της Νέας Σμύρνης.

Παραιτηθέντος του αιμνήστου Μητροπολίτου Λευκάδος και Ιθάκης κυρού Δωροθέου, ανεδείχθη νέος Μητροπολίτης Λευκάδος και Ιθάκης ο αιμνήστος κυρός Νικηφόρος Δεδούσης, ο οποίος απένειμεν εις τον πρεσβύτερον π. Δημοσθένην Παπακωστόπουλον το οφφίκιον του Πρωτοπρεσβυτέρου και τον διώρισεν Γενικόν Αρχιερατικόν Επίτροπον εν τη Ι. Μητροπόλει Λευκάδος και Ιθάκης.

Με την πάροδο των ετών μετετέθη εις την Ι. Μητρόπολη Νέας Σμύρνης Αττικής και διωρίσθη και εκεί Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος Νέας Σμύρνης Αττικής υπό του Μητροπολίτου Ν. Σμύρνης κ.κ. Συμεών Κούτσα. Εν τω μεταξύ συνεχίζοντας εν τω Πανεπιστήμιω Αθηνών σπουδάς απέκτησε και το πτυχίον του Ιστορικού Φιλολόγου. Παρέσχε δε την εν τη Εκκλησία διακονίαν του μέχρι της συνταξιοδοτήσεώς του.

Οι τομείς εκκλησιαστικού έργου, στους οποίους επιδόθηκε, ήταν το κήρυγμα, η κατήχηση και η συγγραφή μερικών εποικοδομητικής φύσεως συντόμων εργασιών.

Το Δ.Σ του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ», εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια του, για την απώλεια του σεβαστού και αγαπημένου μας π. Δημοσθένη. Ήταν πάντα κοντά μας και κάθε χρόνο παρόν στα γραφεία μας, όπου ευλογούσε την πρωτοχρονιάτικη πίτα μας. Όλοι κρεμόμασαν από τα χείλη του για να ακούσουμε τον χαιρετισμό του που πάντα μας απήλυθε. Θα μας λείψει όπως και σε όλους τους Λευκαδίτες που τόσο πολύ τον αγάπησαν.

Ας αναπαυθεί εν Ειρήνη!!

Εκπρόσωποι του Δ.Σ παρευρέθηκαν στην εξόδιο ακολουθία

Στα πλαίσια του εορτασμού των 100 χρόνων θα δημοσιεύουμε σε συνέχειες τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων από την ίδρυση του μέχρι σήμερα. Στο παρόν φύλλο της ΗΧΩ δημοσιεύουμε τα μέλη του 29^{ου} Διοικητικού Συμβουλίου μέχρι και το 31^ο που αφορούν το χρονικό διάστημα από 16/6/1969 έως την 2/11/1974.

ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ (1922 - 2022)

Συνέχεια από το προηγούμενο

29 ^ο (16/06/1969 – 17/11/1971)	
Πρόεδρος	Τζεβελέκης Αντώνιος
Γενικός Γραμματέας	Γράψας Βασίλειος
Β' Γενικός Γραμματέας	Μπογόρδος Θωμάς
Γ' Γενικός Γραμματέας	Κακαβούλης Σπυρίδων
Α' Αντιπρόεδρος	Ζακυνθινός Τηλέμαχος (Στρατηγός ε.α.)
(16/06/1969 – 19/05/1970)	
Α' Αντιπρόεδρος	Κατηφόρης Χρήστος (22/06/1970 – 17/11/1971)
Β' Αντιπρόεδρος	Φέτσης Κώστας (Ταξίαρχος ε.α.)
Γ' Αντιπρόεδρος	Σιδερί Νίνα (Οικιακά)
Ταμίας	Φατούρος Γεώργιος
Β' Ταμίας	Δελλαπώρτας Κώστας (Οικοδ. Επιχειρήσεις)
Έφορος	Ματαφιάς Αριστείδης
Μέλος	Βλασσόπουλος Κώστας
Μέλος	Βουκελάτος Ιωάννης
Μέλος	Ζακυνθινού Ναταλία (Οικιακά)
Μέλος	Κατηφόρη Ελένη
Μέλος	Μελάς Χριστόφορος
30 ^ο (18/11/1971 – 26/11/1972)	
Πρόεδρος	Λάζαρης Χριστόφορος (Επ. Εισαγγελέας Εφ.)
Γενικός Γραμματέας	Γράψας Βασίλειος
Β' Γενικός Γραμματέας	Αραβανής Θρασύβουλος
Β' Γενικός Γραμματέας	Μπογόρδος Σπύρος (Υπάλλ. ΔΕΗ)
Α' Αντιπρόεδρος	Καραβέλλας Δημοσθένης (Αν.α.ε.α.)

Β' Αντιπρόεδρος	Φέτσης Κώστας
Ταμίας	Φατούρος Γεώργιος
Β' Ταμίας	Σταύρακας Ξενοφών
Μέλος	Βλασσόπουλος Κώστας
Μέλος	Γκικόκα Νίκη (Δημ. Υπάλληλος)
Μέλος	Θερμός Ευάγγελος (Αξιωμ. ε.α.)
Μέλος	Κατηφόρη Ελένη
Μέλος	Κουρή-Κουνιάκη Βασιλική (Μεταλλειολόγος)
Μέλος	Μελάς Χριστόφορος
Μέλος	Μεσσήνης Τιμολέων (Εκπαιδευτικός)
31 ^ο (27/11/1972 – 02/11/1974)	
Πρόεδρος	Λάζαρης Χριστόφορος
Γενικός Γραμματέας	Γράψας Βασίλειος
Β' Γενικός Γραμματέας	Αραβανής Θρασύβουλος
Α' Αντιπρόεδρος	Φέτσης Γιώργος
Β' Αντιπρόεδρος	Κατηφόρη Ελένη
Ταμίας	Φατούρος Γεώργιος
Β' Ταμίας	Ματαφιάς Αριστείδης
Έφορος	Μελάς Χριστόφορος
Β' Έφορος	Κουρή-Κουνιάκη Βασιλική
Σημείωση:	
- Στις 15/03/1972 παραιτήθηκε ο Χριστόφορος Λάζαρης. Αντικαταστάθηκε από τον Κώστα Φέτση, που εκλέχθηκε και Πρόεδρος.	
- Πριν από τη λήξη της θητείας του παραιτήθηκε και ο Κ. Φέτσης. Αντικαταστάθηκε από το Σπύρ. Μπογόρδο, Πρόεδρος δε εκλέχθηκε ο Γεώργιος Φέτσης.	

Συνεχίζεται στο επόμενο

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ Δ.Σ. ΑΠΟ 15/11/2022 ΕΩΣ 10/12/2023 ΟΠΩΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ κ ΘΩΜΑ ΧΟΡΤΗ ΣΤΗΝ Γ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ «Η ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ» ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 10/12/2023

συνέχεια από τη σελ.1

επόμενο διάστημα.

Μεταξύ αυτών είναι:

Ο Αποκριάτικος χορός του Συλλόγου που προτείνουμε να διερευνηθεί η δυνατότητα για την συνδιοργάνωση με άλλους Λευκαδίτικους Συλλόγους.

Θεωρούμε ότι ο Σύλλογός μας, παρά τη φετινή αδυναμία του, πρέπει να συνεχίσει να διεκδικεί δι-

καιωματικά μια σταθερή θέση στις ετήσιες εκδηλώσεις των Γιορτών Λόγου και Τέχνης κάθε Αύγουστο στη Λευκάδα αφού αυτός ήταν ο ιδρυτής τους αλλά και ο οργανωτής τους για πολλά χρόνια. Πάντα βέβαια με την παρουσίαση θεματικών πολιτιστικών και όχι μόνο ενεργειών που θα προετοιμάζει και θα προτείνει με την δέουσα επιμέλεια.

Κορίτσια στη Βεράντα

συνέχεια από τη σελ.3

στο ανακαινισμένο πατρικό της.

Κι έτσι παρέσυρε και τις υπόλοιπες συμμαθήτριες στην αναζήτηση της απελευθέρωσης από τα δεσμά του παρελθόντος. Και περπατούσαν ξυπόλυτες στην άμμο, ανέμελες όπως τότε που ήταν κορίτσια. Και ακουμπούσαν η μια στην άλλη τις ακρώσεις, τους φόβους και όσα τις έκαναν να χάσουν την γλυκειά ματαιότητα των ονείρων.

Αυτή είναι η ιστορία των έξι συμμαθητριών μου που με τα χρό-

νια έγιναν περισσότερες γιατί στο γλυκό ιστό της ιστορίας τους προστέθηκαν κι άλλες συμμαθήτριες κι άλλες γυναίκες που ήθελαν απεγνωσμένα να συμπεριληφθούν στην κοινή μνήμη. Αυτή η κοινή εμπειρία έγινε τελικά το εφιαλτήριο της λύτρωσης και του επαναπροσδιορισμού της γυναικείας φιλίας.

Έτσι προέκυψαν τα Κορίτσια στη Βεράντα, οι αιώνιες νέες που σμίλεψαν τις ζωές τους αλλιώς η καθεμιά, μα που τελικά βρέθηκαν χωρίς προσποίηση να αναθυμούνται το παρελθόν που τις όρισε ως μελλοντικές ίνες ενός υφάσματος

που εξυφαινεται από τις μνήμες και τις εξελίξεις.

Εδώ σ' αυτό το μυθιστόρημα θα μας βρείτε όλες ζωντανές στη σκηνή σαν ρόκ συγκρότημα, γιατί η δική μας γενιά πέρασε από τα δημοτικά, στα λαϊκά και στα ρόκ ταυτόχρονα με πόνο και με λύτρωση!

Τα Κορίτσια στη Βεράντα σε συνδυασμό με τα άλλα δύο βιβλία της Τριλογίας της Λευκάδας (Ψηλά Τακούνια για Πάντα και Ξυπόλυτες στην Άμμο) έχουν διασκευασθεί σε θεατρικό έργο με τίτλο ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟ ΦΩΣ, το οποίο θα ανεβεί στις θεατρικές σκηνές του Τορόντο 3,4 Φεβρουαρίου και του Μοντρέαλ 18 Φεβρουαρίου 2024. Η παράσταση φιλοδοξεί να έρθει και στη σκηνή της Λευκάδας στις 4 Αυγούστου για να γίνει το Μεγάλο Πάρτυ των Κοριτσιών! Η σκηνοθεσία ανήκει στην πολυτάλαντη Νάνσυ-Αθαν Μιλωνά, η οποία παρουσιάζει το έργο σε δύο γλώσσες ταυτόχρονα σε διασκευή των Κωνσταντίνα Γκότση-Ζήνα Τζάρα.

Τα τρία τραγούδια σε στίχους της συγγραφέως Ιουστίνης Φραγκούλη-Αργύρη έχει συνθέσει και τραγουδάει η ταλαντούχος μουσικός Παναγιώτα Τσίτσου.

Ραντεβού στη Λευκάδα στις 4 Αυγούστου, λοιπόν!



ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ-ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ - ΚΑΛΛΙΓΩΝΙ ΛΕΥΚΑΔΑΣ- 2645026666 ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ - ΛΕΥΚΑΔΑ -2645022813

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΛΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

<< ΑΓΙΑ ΜΑΥΡΑ >>

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ο οικονομικός απολογισμός του συλλόγου για την χρονική περίοδο από 15/11/2022 έως 26/11/2023 έχει ως εξής:

Α. ΕΣΟΔΑ

1	ΑΠΟ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΜΕΛΩΝ		630.00
2	ΑΠΟ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΤΗΝ ΗΧΩ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ		470.00
3	ΑΠΟ ΕΚΤΑΚΤΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ		3591.00
4	ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΧΡΗΣΗΣ		500.34
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ		5191.34

Β. ΕΞΟΔΑ

1	ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ		2070.37
2	ΕΞΟΔΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ		2903.24
	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ		4973.61

ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΣΤΙΣ 26/11/2023			217.73
--------------------------	--	--	--------

ΑΝΑΛΥΣΗ ΥΠΟΛΟΙΠΟΥ

1	ΕΤΕ ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ 13929612102		98.78
2	ΜΕΤΡΗΤΑ		118.95
	ΣΥΝΟΛΟ		217.73

Η ΤΑΜΙΑΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΚΑΡΥΔΗ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕΛΩΝ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής "Η Αγία Μαύρα", κάνει έκκληση στους απανταχού Λευκαδίτες & Λευκαδίτισες, όχι μόνο να τακτοποιήσουν τις συνδρομές τους, αλλά και να συνδράμουν απ' το περίσσειμα της προς την πατρίδα αγάπη τους, το αρχαιότερο σωματείο του νησιού, η επιβίωση του οποίου στηρίζεται αποκλειστικά σε όλους μας και στον καθένα ξεχωριστά.

Οι συνδρομές ή δωρεές των μελών και φίλων του Συλλόγου είναι το μόνο δυστυχώς έσοδο, για την λειτουργία του και την έκδοση της αγαπημένης μας "Ηχώ".

Παρακαλείσθε, όπως ανταποκριθείτε στην έκκληση μας αυτή.

Ποσό συνδρομής για τον Σύλλογο: **10 €** κατ' έτος

Ποσό συνδρομής για την ΗΧΩ: **10 €** κατ' έτος



Δικαιούχος: Σύλλογος Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα»

Τράπεζα: Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος

Αριθμός Λογαριασμού: 139/296121-02

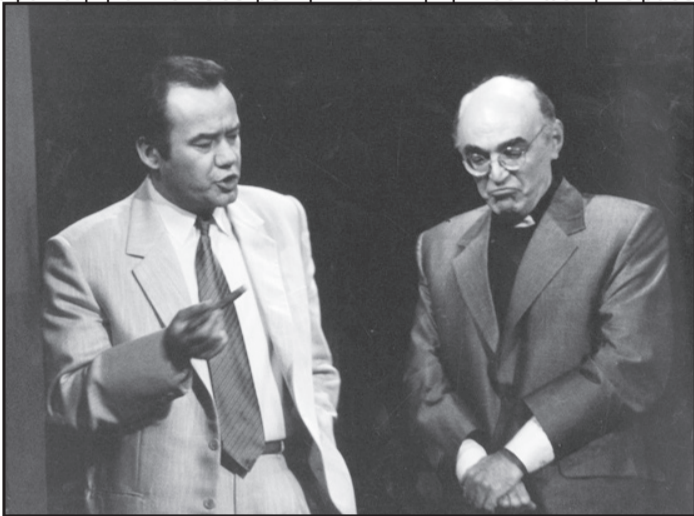
IBAN: GR5301101390000013929612102

Έφυγε από τη ζωή, σε ηλικία 84 ετών, ο ξεχωριστός συμπατριώτης μας, ηθοποιός, Δημήτρης Ζακυνθινός.

συνέχεια από τη σελ.1

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ του ΔΗΜΗΤΡΗ ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΥ

Γεννημένος το 1939 στην Αθήνα, ο Δημήτρης Ζακυνθινός σπούδασε στη Δραματική Σχολή του «Εθνικού Θεάτρου» και την «Ανώτερη Σχολή Θεάτρου και Κινηματογράφου». Η πρώτη του εμφάνισή ήταν το 1965 με τη «Νέα Σκηνή» του Κωστή Λειβαδέα.



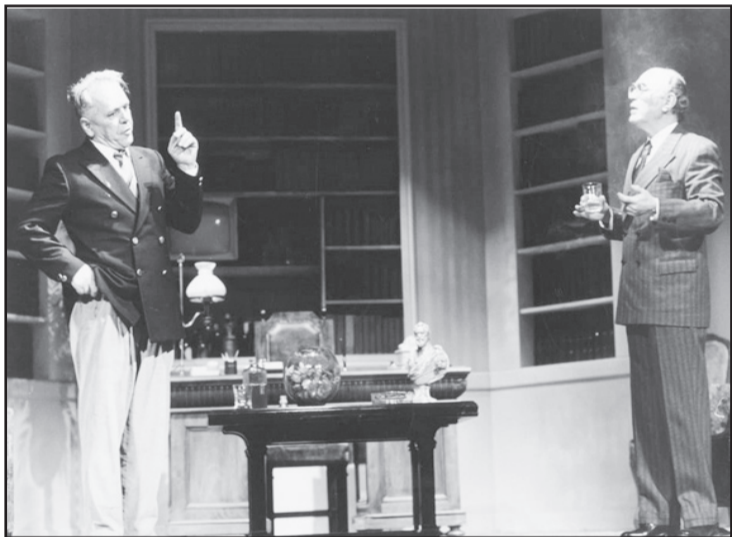
Στη συνέχεια ακολούθησαν συνεργασίες με τον θίασο Μάρως Κοντού - Γ. Κωνσταντίνου - Ν. Ρίζου, τον θίασο Ζωής Λάσκαρη και πολλούς ακόμα.

Λυσσασμένη γάτα (1998)

Εθνικό Θέατρο: Κεντρική Σκηνή / Γιάννης Καρατζογιάννης (Γκούπερ), Δημήτρης Ζακυνθινός (Αιδεσιμότατος Τούκερ).

Η κατάληψη (1994)

Εθνικό Θέατρο: Κεντρική Σκηνή / Γιώργος Αρμένης (Αλέξης Αλεξίου), Δημήτρης Ζακυνθινός (Μαντάς Σωτήρης).



Η κινηματογραφική του καριέρα περιλαμβάνει μεταξύ άλλων, τις ταινίες «Κάτι κουρασμένα παλγκάρια» (1967), «Η κόμησσα της φάμπρικας» (1969), «Η Κόρη του Ήλιου» (1971), «Ο φαντασμένος» (1973), «Από που πάνε για τη χαβούζα» (1978) και πολλές ακόμα.

Σχολείον σκανδάλων (1993)

Εθνικό Θέατρο: Νέα Σκηνή / Νίτα Παγώνη (Λαίδη Σνίργουελ), Δημήτρης Γούσης (Σνέικ), Δημήτρης Ζακυνθινός (Ρόουλη), Ιάκωβος Ψαρράς (Σερ Όλιβερ Σαρφείς), Νόρα Βαλασάμη (Λαίδη Τηζλ).



Σημαντική ήταν και η καριέρα του στην τηλεόραση, με τον ηθοποιό να συμμετέχει σε πολλές σειρές, όπως οι «Σκοτεινές Δυνάμεις», «Η Κραυγή των Λύκων», «Ο κατάδικος», «Οι Ιερόσυλοι, Αθώς ή ένοχος», «Η έκρηξη εντολή», «Ο πύργος των Μοσκόφ», «Η Οργή των Θεών», «Η Πρόβα του Νυφικού και η Χαμένη Άνοιξη».

Με τον Πρόεδρο του Σ. Ε.Η. συνάδελφο και φίλο του, Σπύρο Μπιμπίλα.

ΠΡΟΤΥΠΟ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ Α. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ - Μ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ

ΘΗΒΩΝ 210 * ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ * ΤΗΛ. 5719017, 5730784

ΤΜΗΜΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

- Ορθοδοντική
- Παιδοδοντία
- Προληπτική οδοντιατρική

ΤΜΗΜΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

- Περιοδοντολογία
- Ενδοδοντία
- Γναθοχειρουργική
- Εμφυτεύματα
- Γενική προσθετική

Πληροφορίες από καταχωνιασμένα παλιά χειρόγραφα

Οι πρόγονοί μας διακρίνονταν για την ευσέβεια τους στο Θεό και τος Αγίους και την εξέφραζαν με το ενδιαφέρον που έδειχναν και τις αφιερώσεις που έκαναν στις εκκλησίες του χωριού μας (Αϊ-Θανάση, Αγίους Αποστόλους και Αγία Παρασκευή).

Σε παλιά καταχωνιασμένα έγγραφα διαβάζουμε τα ονόματα των συγχωριανών μας, όχι απαραίτητα ευκατάστατων ούτε και αγράμματων, που ενδιαφέρονταν όμως για τη συντήρηση και τον εξωραϊσμό των ενοριακών ναών του χωριού μας.

Στην πράξη, όπως μαρτυρεί και το έγγραφο που ακολουθεί, οι ευσεβείς αυτοί άνθρωποι έκαναν δωρεές στις εκκλησίες περιουσιακά τους στοιχεία, τα οποία είχαν διαθέσιμα ή και αυτό το υστέρημά τους. Έτσι, πίστευαν ότι τιμούν τη μνήμη του αγαπημένων προσώπων που έφυγαν στον άλλο κόσμο αλλά κάνουν και μια πράξη χριστιανική και ευγενική για το κοινωνικό σύνολο, εφ' όσον η ενορία τους ήταν στο επίκεντρο της μικρής τους κοινότητας.

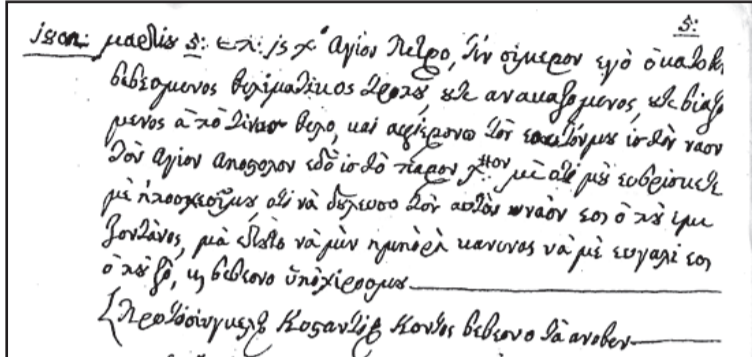
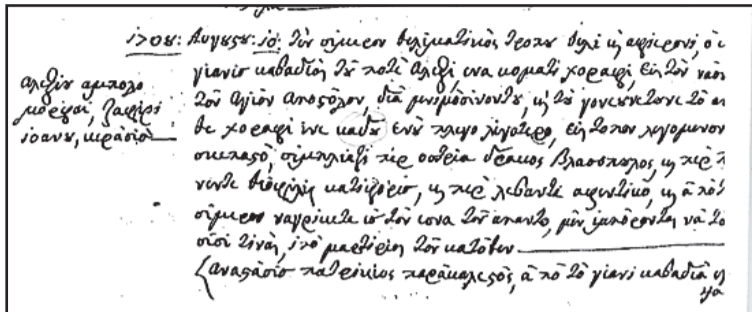
Τα χειρόγραφα που ακολουθούν είναι καταγραμμένα στο «**Κόντικας της εκκλησίας των Αγίων Αποστόλων**» και χρονολογούνται από τις αρχές του 1708 μέχρι τις 17 Μαρτίου 1802. Εκεί βρίσκουμε πολλές πληροφορίες για δωρεές αγροτεμαχίων, ελαιώνων και αμπελώνων στην εκκλησία των Αγίων Αποστόλων και άλλα πολλά.

Τα δύο κείμενα, που σας παρουσιάζουμε, είναι χειρόγραφα, χωρίς τίτλο και αφορούν μια δωρεά και την αγάπη για την εξυπηρέτηση των αναγκών της ίδιας εκκλησίας ενός Ιερωμένου Πρωτοσύγκελου, του μακαριστού Κωνσταντίνου Κόντου.

Τώρα, επειδή κουράστηκες να τα διαβάσεις εξαιτίας του τρόπου που είναι γραμμένα διάβασε τα κείμενα όπως θα τα γράφαμε σήμερα:

1708 Αυγούστου 10. Σήμερα με τη θέλησή του αφιερώνει ο Γιάννης Καβαδιάς του ποτέ Αλέξη ένα κομμάτι χωράφι εις τον ναό των Αγίων Αποστόλων

για μνημόσυνό του και μνημόσυνο των γονιών του, το οποίο είναι εκτάσεως λίγο λιγότερο ενός Κάδου(*) στο Σκεπαστό. Συμπλησιάζει= (συνορεύει) νότια



με χωράφι του Δράκου Βλασσόπουλου, δυτικά με χωράφι του Θεόφιλου Κατηφόρη και ανατολικά με δικό του, και από σήμερα να ανήκει, εις τον αιώνα τον άπαντα, στην εκκλησία.

Μάρτυρας: Αναστάσιος Πατρίκιος .

Με παρακάλεσε ο Γιάννης Καβαδιάς και υπόγραφα - **1802 Μαρτίου 6:**

Σήμερα στο χωριό Άγιος Πέτρος, εγώ ο παρακάτω υπογραφόμενος με τη θέληση μου χωρίς να με αναγκάζει και να με πιέζει κανένας, θέλω και αφιερώνω τον εαυτό μου εις τον ναό των Αγίων Αποστόλων του χωριού με ό,τι μου βρίσκεται και με την υποχρέωση να δουλέψω σ' αυτόν το ναό όσο είμαι ζωντανός, μα απαιτώ να μην ημπορεί κανένας να με βγάλει όσο ζω. Υπογράφω με το χέρι μου.

Πρωτοσύγκελος Κωνσταντίνος Κόντος.

Θανάσης Μελάς 15.12.2023

(*) Κάδος: μονάδα μέτρησης γεωτεμαχίων, στην εποχή της Ενετοκρατίας.

Αποχαιρετισμός στον σπουδαίο Λευκαδίτη ηθοποιό του Εθνικού Θεάτρου Δημήτρη Ζακυνθινό

Ο σπουδαίος Λευκαδίτης ηθοποιός ' Δημήτρης Ζακυνθινός, που έφυγε από κοντά μας, διέπρεψε στην σκηνή του Εθνικού Θεάτρου σε σημαντικούς ρόλους σε κορυφαία έργα της παγκόσμιας δραματουργίας. Οι ρόλοι του σε πολύ σημαντικές κινηματογραφικές ταινίες όπως «Ένα γελαστό απόγευμα», «Ο άνθρωπος με το γαρούφαλλο», «Ο εχθρός του Λαού», «Η κόρη του ήλιου», «Διακοπές στο Βιετνάμ» και πολλές άλλες όπου συνεργάστηκε με τον Νίκο Κούρκουλο, τον Μάνο Κατράκη, τον Θανάση Βέγγο, τον Δημήτρη Παπαμιχαήλ, την Αλίκη Βουγιουκλάκη, την Ρένα Βλαχοπούλου, τον Κώστα Βουτσά, τον Λάμπρο Κωνσταντάρη, τον Κώστα Χατζηηρήστο, την Δέσπω Διαμαντίδου, την Κάτια Δανδουλάκη, τον Διονύση Παπαγιαννόπουλο, τον Νίκο Ρίζο, τον Ντίνο Ηλιόπουλο και άλλους, καθώς και οι ρόλοι του στα σήριαλ στην τηλεόραση είναι γνωστοί στο πανελλήνιο. Οι συνεργασίες του στο ελεύθερο θέατρο σε μεγάλους θιάσους με την Άννα Συνοδινού, τον Κώστα Καζάκο, την Τζένη Καρέζη, την Ζωή Λάσκαρη κ.α. υπήρξαν σημαντικές και είναι επίσης γνωστές. Για αυτόν τον λόγο θα τον αποχαιρετήσω με την αύρα των 28 διαχρονικών ρόλων του παγκόσμιου θεάτρου που ενσάρκωσε στις κορυφαίες σκηνές της Ελλάδας με κορυφαίους συγγραφείς και σκηνοθέτες, αφήνοντας ανεξήγητο το αποτύπωμά του στην καλλιτεχνική ιστορία του Εθνικού μας Θεάτρου.

Ακολουθούν οι παραστάσεις του Εθνικού Θεάτρου που συμμετείχε και οι ρόλοι που ενσάρκωσε:

- Η ανάκριση (1983) | Χόφμαν (8)
- Ειρήνη (1983) | Ασπιδοπόλης
- Κρεατομηχανή (1984) | Ανακριτής
- Ένας όμηρος (1984) | Αξιωματικός
- Αγριόπαπια (1985) | Βέρλε
- Ακάλυπτος χώρος (1985) | Άντρας
- Κιλελέρ (1986) | Αποσπασματάρχης
- Η δούκισσα του Μάλφι (1987) | Τρελός δικηγόρος
- Ηλίθιος (1987) | Κόμης Ζούκιν
- Αόρατος θίασος (1988) | Φίλος
- Η επιστροφή (1989) | Δημήτρης Ραντάς
- Ο φίλος μου ο Λευτεράκης (1989) | Θανάσης
- Η μάνα Κουράγιο και τα παιδιά της (1991) | Στρατολόγος
- Ο Ανδροκλής και το λιοντάρι (1991) | Σπίνθος

- Οι εγκληματίες (1992) | Συνήγορος δίκης Τούχνηγκουτ
- Σχολείον σκανδάλων (1993) | Ρόουλη
- Η τρέλλα του Γεωργίου Γ' (1993) | Φοξ
- Η κατάληψη (1994) | Μαντάς Σωτήρης
- Ο έφηβος (1994) | Πρίγκηψ
- Εκάβη (1994) | Οδυσσεάς
- Ο άγιος Γεώργιος σκοτώνει το δράκο (1995) | Δάσκαλος
- Αρτούρο Ούι, άνοδος και πτώση (1995) | Μπάτσερ, του τραστ κουνουπιδιού | Πάστορας | Συνήγορος Μπάτσερ
- Η ωραία φάση (1996) | Κώστας
- Εκκλησιάζουσαι (1996) | Γριά Κρουστάλω (Βλάχα)
- Πειρασμός (1996) | Μενέλαος
- Ρινόκερος (1997) | Ένας ηλικιωμένος κύριος
- Λυσσασμένη γάτα (1998) | Αιδεσιμότατος Τούκερ
- Μακρυκωσταίοι και Κοντογιώργηδες (1999) | Περδικούλης

Ο Δημήτρης Ζακυνθινός στο ξεκίνημά του συμμετείχε στην ιστορική παράσταση «Όμορφη Πόλη» που ανέβηκε τον Ιούνιο του 1962 σε μουσική του Μίκη Θεοδωράκη, μετά την προεμιέρα της οποίας ακολούθησε σε λίγες ημέρες η «ανταγωνιστική» «Οδός Ονείρων» του Μάνου Χατζιδάκι σε κοντινό θέατρο. Ας είναι τώρα μαζί τους να παίζει και να τραγουδά:

Όμορφη πόλη φωνές μουσικές απέραντοι δρόμοι κλεμμένες ματιές ο ήλιος χρυσίζει χέρια σπαρμένα βουνά και γιαπιά πελάγη απλωμένα

Θα γίνεις δικιά μου πριν έρθει η νύχτα τα χλωμά τα φάτα πριν ρίξουν δίχτυα θα γίνεις δικιά μου

Θα γίνεις δικιά μου πριν έρθει η νύχτα τα χλωμά τα φάτα πριν ρίξουν δίχτυα θα γίνεις δικιά μου

Η νύχτα έφτασε τα παράθυρα κλείσαν η νύχτα έπεσε οι δρόμοι χαθήκαν.

Γιάννης Φαλκώνης

Κάβαλος: Η μικρή - μεγάλη πατρίδα μου!

Του Σωτήρη Κων. Κάτσενου,
Δημοσιογράφου & Εφόρου Δημοσίων Σχέσεων του Συλλόγου
«Η Αγία Μαύρα»

«Το πιο μακρύ ταξίδι μου εσύ
η νύχτα εσύ το όνειρο της μέρας
μικρή πατρίδα σώμα μου κι αρχή
η γη μου εσύ ανάσα μου κι αέρας!».



Κάβαλος, η μικρή - μεγάλη μου πατρίδα! Η μεγάλη και παντοπινή μου αγάπη! Ναι, το χωριό μου, ο θρυλικός Κάβαλος, αγαπητοί μου αναγνώστες, είναι το πιο μακρύ ταξίδι μου, της μέρας και της νύχτας τ' όνειρο μου, η αρχή, το σώμα μου, η γη μου!!! Ναι, το χωριό μου είναι η ανάσα μου κι ο αέρας!!! Και γράφω τούτες τις γραμμές, απευθυνόμενος στον Κάβαλο σε πρώτο πρόσωπο, ωσάν να είμαι εκεί, κοντά του! Δανείζομαι, εκλεκτοί μου αναγνώστες, τους στίχους απ' το τραγουδι η «Μικρή Πατρίδα» γραμμένο σε στίχους Παρασκευά Καρασσούλου και σύνθεση του Γιώργου Ανδρέου από το άλμπουμ «Μικρή Πατρίδα» που κυκλοφόρησε το 1996 κι ερμηνεύουν εκπληκτικά ο Χρήστος Θηβαίος με τον Γιώργο Νταλάρα, για να «Ξεδιπλώσω» στο χαρτί την αγάπη πάθους που έχω για το χωριό μου, τον Κάβαλο!!!

Το μέρος που γεννήθηκα και μεγάλωσα θα είναι πάντα το πιο αγαπημένο μου, γιατί μέσα σ' αυτό ζουν οι άνθρωποι που αγαπάω περισσότερο! Είναι το μέρος που πάντα θα μου θυμίζει περασμένες - άσχημες ή όμορφες - στιγμές! Στιγμές, που μέσα σ' αυτό το περιβάλλον έζησα από μικρό παιδί, μεγάλωσα κι έγινα ο άνθρωπος που είμαι σήμερα!

Μπορεί να έφυγα, είτε για δουλειά, είτε για σπουδές, είτε για άλλους λόγους, όμως πάντα θα γυρνάω πίσω στο χωριό μου, τον ξακουστό Κάβαλο! Θα γυρνάω, γιατί στον Κάβαλο ανήκω πραγματικά! Δεν έπαψα ποτέ να υποστηρίζω αυτή την άποψη, στάση ζωής, θάλεγα καλύτερα, γιατί με δένουν μαζί του, τα πάντα!!! Με δένουν οι γονείς μου, ο πατέρας μου και η μάνα μου, η αδερφή μου, οι παππούδες και οι γιαγιάδες μου, η γυναίκα μου, τα παιδιά μου, οι συγγενείς μου, οι συγχωριανοί μου! Με δένουν η γέννησή μου, το μεγάλωμά μου, οι πρώτες μου ανάσες, τα πρώτα μου βήματα, το σχολείο μου, οι συμμαθητές μου, οι φίλοι μου, οι μυρωδιές του, οι ομορφιές του τόπου μου! Με δένει κάθε τι, που έχει επάνω μου και μέσα μου το βαθύ αποτύπωμα του χωριού μου!

«Δεν έκανα ταξίδια μακρινά
τα χρόνια μου είχαν ρίζες ήταν δέντρα
που τα 'ντυσε με φύλλα η καρδιά
και τ' άφησε ν' ανθίζουν μες την πέτρα!».

Δεν έκανα ταξίδια μακρινά, γιατί αγαπημένο μου χωριό, το μακρύ ταξίδι ήσουνα εσύ, οι ρίζες είναι εκεί κι έγιναν βαθιές και μηήκαν μέσα στην ποτισμένη με ιδρώτα και αίμα δοξασμένη γη σου, κι έγιναν δέντρα ψηλά κι αγέρωχα όπως εσύ! Κι έγιναν μηνύματα αγάπης και πάθους, κλεισμένα παντοπινά μέσα στην καρδιά μου, π' ανθίζουν και γίνονται όμορφα και καρποφόρα!!! Πως, λοιπόν, να κάνω ταξίδια μακρινά, αφού εσύ θρυλική μου Κάβαλε, με ταξίδεψες και με ταξιδεύεις σε δρόμους μακρινούς, θύμησης και νοσταλγίας, αμέτρητης αγάπης, ίσα εκεί που δεν φτάνει το μάτι του ουρανού!!!

Με δένουν πολλά, μαζί σου, θρυλική Κάβαλε! Πάντα, θα μετράω αντίστροφα το χρόνο για να γυρίσω πίσω σε σένα! Πάντα, όταν γυρνάω κοντά σου, σ' αποχωρίζομαι με δάκρυα και ποτέ δε σε λησμονώ! Πάντα, σ' αναζητάω και ξέρω καλά ότι κι εσύ μ' αναζητάς το ίδιο! Όπως η Πηνελόπη, που περίμενε με τόση ανυπομονησία για χρόνια τον Οδυσσέα, έτσι και το πατρικό μου στο χωριό μου, μένει εκεί, για να με περιμένει!!!

Δεν έκανα ταξίδια μακρινά
οι άνθρωποι που αγάπησα ήταν δάση
οι φίλοι μου φεγγάρια ήταν νησιά
που δίψασε η καρδιά μου να τα ψάξει

Δεν έκανα ταξίδια μακρινά, γιατί το πιο μακρύ ταξίδι μου ήσουνα εσύ, χωριό μου! Ο, τι έχω ζησει μαζί σου έχει μείνει για πάντα χαραγμένο μέσα μου! Στιγμές και καταστάσεις, εύκολες ή δύσκολες, βρίσκονται χαραγμένες για πάντα μέσα στη ψυχή μου και δεν τις αλλάζω με τίποτα στον κόσμο! Το πιο γλυκό κομμάτι της ζωής μου, είσαι εσύ Κάβαλε! Ό, τι αγαπάω βρίσκεται και ζει επάνω σου! Οι άνθρωποι, η θάλασσα, τα βουνά, τα γύρω χωριά, οι γειτονιές σου, η πανέμορφη φύση σου με το καθαρό περιβάλλον και τον πιο φρέσκο αέρα! Τ' αγναντέματά σου απ' τις ψηλές κορφές σου, τ' απίστευτα ηλιοβασιλέματά σου! Δεν γράφω για τις τοποθεσίες σου, γιατί όλες είναι ξεχωριστές και πανέμορφες και σίγουρα κάποια αν την ξεχάσω, θα σ' αδικήσω!

Οι πλατείες, τα καφενεία και τα παραδοσιακά στενάκια, οι γειτονιές που κάποτε έσφυζαν από ζωή, που έτρεχα, γελούσα κι έπαιζα μπάλα με τους φίλους μου, τώρα έχουν ερημώσει!!! Όμως, εσύ δυνατή Κάβαλε, είσαι εκεί και περιμένεις! Κι αντιστέκεσαι με σθένος στη φθορά του χρόνου! Εσύ και οι λίγοι ήρωες συγχωριανοί μου, είστε εκεί, για να «φυλάτε Θερμοπούλες!».

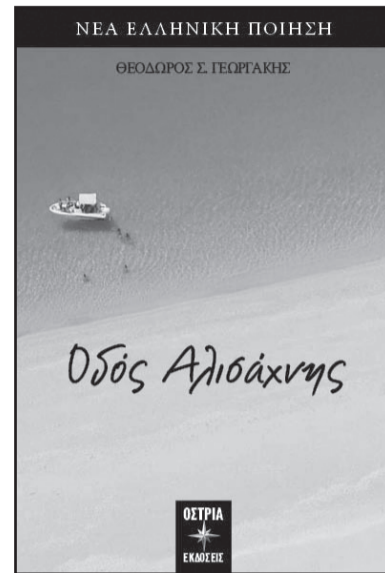
Αγαπημένο μου Κάβαλε, είσαι μοναδικός για μένα και πάντα θα είσαι! Θ' ανήκεις στο πιο γλυκό μέρος της καρδιάς μου κι όποιες χώρες και πόλεις κι αν έχω γυρίσει, όσο πολιτισμό γνωστό κι άγνωστο κι αν γνώρισα, όλες φωτογραφίες κι αν έχω τραβήξει, όσο κόσμο κι αν συνάντησα, πάντα εσένα θ' αναπολώ και πάντα εσένα θ' αγαπάω περισσότερο! Όλη μου η ζωή και οι θύμισες, είσαι εσύ ξεχωριστό μου Κάβαλε!

Δεν έκανα, λοιπόν, αγαπητοί μου αναγνώστες, ταξίδια μακρινά, γιατί εσύ αγαπημένο μου χωριό, είσαι το πιο μακρύ ταξίδι μου εσύ, εσύ είσαι για μένα το όνειρο της μέρας, ναι εσύ όμορφο χωριό μου είσαι η μικρή - μεγάλη μου πατρίδα, εσύ είσαι το σώμα και η αρχή μου, εσύ δοξασμένη Κάβαλε είσαι η γη μου, εσύ είσαι η ανάσα μου κι ο αέρας!!!

“Οδός Αλισάχνης” του Θεόδωρου Σ. Γεωργάκη

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Τον Μάρτη του 2023 κυκλοφόρησε ένα ακόμη βιβλίο του Θεόδωρου Σ. Γεωργάκη από τις εκδόσεις ΟΣΤΡΙΑ. Πρόκειται για την ποιητική συλλογή με τίτλο “Οδός Αλισάχνης”, με εντυπωσιακό εξώφυλλο, στο οπισθόφυλλο του οποίου αναφέρονται και στίχοι, που αιτιολογούν τον τίτλο του βιβλίου “Κι ερχόσουν θάλασσα, κατά πάνω μου ερχόσουν / στα κύματα ξέστηθη, λιονταρωμένη! Κι άπλωνα / τα χέρια στα στήθη να σ' αγγίξω... Μα μόνο η αλισάχνη / μου' μενε στα χείλη... ίσα με τους αρμούς / ... / Γαλάζιε άγγελε της μέθης τα φτερά σου δάνειέ μου / πέρα κι απ' το όνειρο για να πετώ, ψυχρή γαλάζιο κι / όνειρο αμάλαγμα θείο θάλασσά μου...”.



Β' εδώ φεύγει από το νησί και ασχολείται με θέματα που αφορούν τη χώρα μας και τον άνθρωπο γενικά: εκφράζει την επιθυμία του καθενός να επιστρέψει κάποτε εκεί από όπου ξεκίνησε (νόστιμον ήμαρ), υμνεί τη γη του Κόδρου, παραθέτει ωδή στον Μίκη Θεοδωράκη, συγκλονίζεται από τη σφαγή στα Καλάβρυτα 13 Δεκεμβρίου 1943 “διαβαίνουμε βροχή οι χρόνοι, μα τούτο το μαρτύριο / ψυχή αιώνες κι αν περάσουν, ποτέ δε θα σβεστεί...”. Επίσης, αναφέρεται στο διπλό εορτασμό της 25ης Μάρτη, εμπνέεται από το Φθινόπωρο, θαυμάζει το λαό που αγωνίζεται, θυμίζει τα συρματοπλέγματα που περιορίζουν την ελευθερία, προτρέ-

πει για ομόνοια κι αδερφοσύνη “δρόμο της αδερφοσύνης στα λιοκάντηλά / σου ας καίει πατρίδα αιώνιος παντοπινός πυρός...”. **ΚΥΚΛΟΣ Γ'** που τα βάζει με το χρόνο, αυτόν που γρήγορα περνάει και αφήνει πίσω του θύμησης: οι Σφακιώτες άλλοτε και τώρα, οι βόλτοι της Εγκλουβής, οι σι(υ)ροδιαλέχτρες και οι καρυάτιδες με το αλάτι, το πηγάδι του Φρυά, οι λεβέντικοι χοροί στα πανηγύρια, η αναφορά στους νεκρούς του Αφιόν Καραχισάρ, η αξία του ψκμιού, η θύμηση του Ψυχοσάββατου και ο σεβασμός στους νεκρούς, η παράκληση στο χρόνο να γυρίσει πίσω “Δος μου πίσω τις άνοιξες και τα καλοκαίρια μου, τις / ανεπανόλητες στιγμές της πρώτης παραμυθένιας μου ζωής...”. Τέλος, στο ομότιτλο ποίημα ΟΔΟΣ ΑΛΙΣΑΧΝΗΣ αναφέρει “το νησί μου Λευκάδα! Λαμπρό καραβοστάσι του / πνευμάτιου, του κάλλους της παρθένας φύσης / ... / η πατρίδα μου Ελλάδα! Ένα υπαρξιακό στημόνι. / Αδαμάντινο υφάδι της ζωής τον αργαλειό...”.

Είναι φανερό πως ο Θ. Σ. Γεωργάκης εκφράζεται και στο βιβλίο αυτό με πολύ συναίσθημα για τον τόπο του, χρησιμοποιώντας ιδιαίτερο τρόπο γραφής, με εμφανείς επιδράσεις από τους μεγάλους μας ποιητές, το Βαλαωρίτη και το Σικελιανό. Διακρίνω συνέχεια στο έργο του, μένοντας στους στίχους του ποιήματος ΠΟΡΕΙΑ (σελίδα 113) “ Ποτέ μου δεν απόστασα στη διαδρομή / ατσάλινους νευρώνες μου σμίλεψε ο Φειδίας / στου καθήκοντος τον όργο ζεμένη η ψυχή μου / θυσία, προσφορά, αγάπη στα σπλάχνα μου καίει! / Αντίδωρο; / Ένα λιπόσαρκο κερύ στις καρδιές σας ν' αχνίζω...”.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΛΙΒΙΤΣΑΝΟΥ ΝΤΑΝΟΥ

“Το Βαπόρι” της Νόνης Σταματέλου, περιέχει 27 ιστορίες, με πολλά αυτοβιογραφικά στοιχεία.

Ο κόσμος με τα μάτια ενός παιδιού που μεγαλώνει αγναντεύοντας τη θάλασσα σε ένα χωριό της Λευκάδας τη δεκαετία του '60 και αργότερα μιας δασκάλας που αγαπάει το παιδί όπως θα ήθελε να είχε αγαπηθεί η ίδια. Άνθρωποι του μόχθου, κυρίως γυναίκες με μαντήλι, μορφές που η νοσταλγία των χρόνων της αθωότητας σχεδόν τις αγιοποίησε.

Αγώνας εσωτερικός σε μια κοινωνία γεμάτη ανισότητες κι ο πόνος της απώλειας καθοριστικός. Εκπαιδευτικοί, μαθητές, φίλοι, καθημερινοί άνθρωποι, πάθη, καημοί και μια μόνιμη αγωνία της συγγραφέως να μη χαθεί η τρυφερότητα απ' τις ανθρώπινες σχέσεις...

Παρουσίαση βιβλίου
ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΜΕΡΜΗΚΑ συγγραφέας
ΠΙΡΓΟΣ ΘΕΡΜΟΣ γράφει, σκηματίζει,
Αποκαλύπτει στο βιβλίο το βιβλίο το συγγραφέας
Την εκδόσει της Οδού του Κόδρου
ΜΑΡΘΑ ΜΕΛΑΧΗ, ΜΕΛΑΧΗ ΚΩΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΙΔΟΤΟΥ
NONI STAMATELOU
ΤΟ ΒΑΠΟΡΙ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

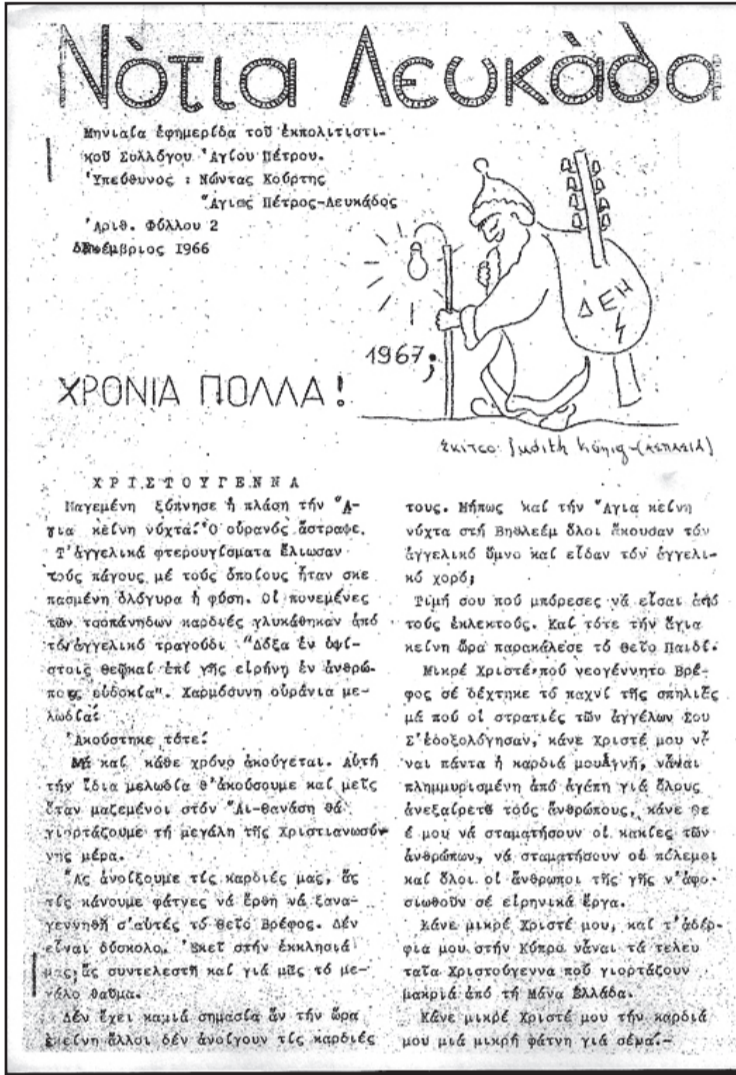
9 ΠΕΜΠΤΗ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
20:00 20:30
ΕΙΣΟΔΟΣ ΘΕ

Διδότου 3, Κολωνάκι Τηλ. Κρατήσεων: 210 3642990

Χριστουγεννιάτικες αναμνήσεις

Το Δεκέμβριο του 1966 κυκλοφόρησε το 2^ο φύλλο της εφημερίδας του εκπολιτιστικού συλλόγου Αγίου Πέτρου. Υπεύθυνος της έκδοσης είχε οριστεί ο ξεχωριστός Αγιοπετρίτης, αείμνητος, Νώντας Κούρτης.

Στο φύλλο αυτό, την πρώτη σελίδα κοσμούσε ένα όμορφο σκίτσο της καλής μας φίλης Ελβετής **Judith Konig**, (Ασπασίας), το οποίο εξέφραζε τον πόθο και την προσμονή της ηλεκτροδότησης του χωριού μας, η οποία έγινε πραγματικότητα λίγους μήνες αργότερα. Αναγκαίο θεωρήθηκε, τότε, να γραφούν και λίγα λόγια για τη μεγάλη γιορτή της χριστιανοσύνης. Έτσι προέκυψε η πρώτη σελίδα την οποία και ξαναπαρουσιάζουμε πενήντα επτά (57) χρόνια αργότερα μαζί με τις ευχές μας.



Θ. Μελάς



Ονειρεμένη προσευχή
 του ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

Χριστέ μου, κράτα με μακριά απ' τις κακίες του κόσμου, στη φάτγη βρέφος, όσο ζω να σε λατρεύω δός' μου. Κι όσο θα 'ρθει από Σε σταλτός ο χάρος να με πάρει, κάμε συ, βρέφος, να σταθώ μπροστά στη θεία Σου χάρη. Και κάμε λόγια τα έργα μου σαν των αγρών τα κρίνα, προφητικά, φεγγόβολα κάμε τα σαν εκείνα, της νύχτας των απλών βοσκών. Γεννιόσουν και υροκούσσαν, τους ουρανούς ολάνοικτους που Σε δοξολογούσαν.

Χρόνια πολλά!
 Καλή χρονιά!

Ο Θεός που γεννιέται να μας χαρίζει υγεία και χαρά!
Θανάσης Μελάς



Λέσχη Ανάγνωσης

Δελτίο τύπου

Την Τρίτη 19 Δεκεμβρίου 2023 έγινε η Χριστουγεννιάτικη γιορτή, στο Αναγνωστήριο της Βιβλιοθήκης μας για τους μεγαλύτερους και στο Παιδικό τμήμα για τους μικρούς μας φίλους.

Σε γιορτινό κλίμα είχαμε την ευκαιρία να μιλήσουμε για τους συμβολισμούς στην αγιογραφία της Γέννησης και να γνωρίσουμε πρωτότυπες απεικονίσεις για το θέμα σε κειμήλια του Μουσείου της Βιβλιοθήκης (Ευαγγέλιο, άμφια, ξυλόγλυπτα).

Διαβάσαμε Παπαδιαμάντη και άλλα χριστουγεννιάτικα κείμενα. Οι μικρότεροι φίλοι μας φτιάξαν ζωγραφιές, είπαμε τα κάλαντα όλοι μαζί, κεραστήκαμε παραδοσιακά γλυκίσματα, ανταλλάξαμε δώρα και χριστουγεννιάτικες ευχές στο πνεύμα των ημερών.

Θερμές ευχαριστίες σε όλους που συνέβαλαν στην επιτυχία της εκδήλωσης.

Στη συνέχεια τα μέλη και οι φίλοι της Λέσχης Ανάγνωσης της Βιβλιοθήκης συζητήσαμε για το αφιέρωμά μας, ανοίγοντας τον κύκλο με κλασικούς Ρώσους συγγραφείς.

Παρουσιάσαμε έργα του Άντον Τσέχωφ (1860-1904), ο οποίος έγραψε πάμπολλα διηγήματα και πολλά θεατρικά έργα, παρόλο που η ενασχόλησή του ως γιατρός του απορροφούσε τον περισσότερο χρόνο και πέθανε πολύ νέος.

Από θεατρικά και διηγήματα διαβάσαμε:

Ο βυσσινόκηπος	Εχθροί	Φραγκοστάφυλα	Βολόντια & Ο κοζάκος
Οι τρεις αδερφές	Η κρίση	Οι ταξιδιώτες	Στέπα
Ο θεός Βάνια	Ψυχούλα	Ο πλούτος	Το τέλος ενός ηθοποιού
Ο γλάρος	Η κυρία με το σκυλάκι	Όνειρα	Το φιλί

Στα έργα του αποτυπώνεται η διαρκής φθορά της καθημερινής ζωής.

Οι ήρωες του Τσέχωφ είναι καθημερινοί άνθρωποι, γεμάτοι από

το μεγαλείο της αριστοκρατίας, αλλά που τους βαρύνει φτώχεια, πλήξη, πονηριά, διάθεση απαιτεωνιάς, κοινωνική απομόνωση, αδικία, απουσία ελπίδας.

Υπάρχει θλίψη στην ατμόσφαιρα, γιατί κι ο ίδιος είχε ζήσει έντονα την αποτελεσματική ζωή της ρώσικης επαρχίας, την αμάθεια και την εγκάρτερηση της αγροτιάς και είδε από κοντά τις τραγωδίες της ζωής των μουζίκων. Μεγάλωσε μέσα στη σήψη, σε μια εποχή που η δουλεία είχε καταργηθεί, μα όχι και οι δούλοι.

Στη θλίψη της γραφής του όμως πρέπει να δούμε την απέραντη συμπόνια για το γένος των ανθρώπων, αλλά και τη νοσταλγία για κάποια ζωή που μπορεί να ξεπερνάει σε ποιότητα τη σημερινή ζωή.

Τον απασχολεί το ίδιο η ζωή και ο θάνατος. Τον συγκινεί η αγάπη, αλλά και ο σπαραγμός.

Σίγουρα μια δυνατή περιγραφή της προεπαναστατικής Ρωσίας και της ανθρώπινης ψυχής.

Ο συγγραφέας περιγράφει σαν ψυχολόγος τους χαρακτήρες και την ψυχή των πρωταγωνιστών στα έργα του.

Η επόμενη συνάντησή μας θα γίνει την **Τρίτη 30 Ιανουαρίου 2024, στις 6 το απόγευμα**, στη Δημόσια Βιβλιοθήκη Λευκάδας, με αφιέρωμα στον Φιοντόρ Ντοστογιέφσκι.

Ευχόμαστε ολόψυχα Χαρούμενες γιορτές για όλους και ευτυχημένο το νέο έτος!!

Λευκάδα, Φως, Απόδραση

Έκθεση φωτογραφίας της Αλίκης Λαγκαδιανού

Υπό την αιγίδα του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα»



Εγκαίνια: 15 Δεκεμβρίου 2023 & ώρα 18:30

Πολιτιστικό Κέντρο Μελίνα Μερκούρη, Ηρακλειδών 66, Θησείο Αθήνα



Ημέρες & ώρες λειτουργίας (έως 21 Δεκεμβρίου 2023):
 Σάββατο, Κυρική: 10:00 - 15:00, Τρίτη, Τετάρτη & Πέμπτη: 11:00 - 19:00

Στο διάστημα από 15 έως 21 Δεκεμβρίου, υπό την αιγίδα του Συλλόγου Λευκαδίων Αττικής «Η Αγία Μαύρα» και του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Αθηναίων, πραγματοποιήθηκε με επιτυχία στην αίθουσα τέχνης του Πολιτιστικού Κέντρου του Δήμου Αθηναίων "ΜΕΛΙΝΑ", η έκθεση καλλιτεχνικής φωτογραφίας της συμπατριώτισσάς μας Αλίκης Λαγκαδιανού με τίτλο "Λευκάδα, Φως, Απόδραση".

Οι επισκέπτες, είχαν τη χαρά να απολαύσουν την εξαιρετική κι ευρυσματική δημιουργία της νεαρής και πολλά υποσχόμενης καλλιτέχνιδος, που με περίσσια σπουδή κι ένα ακαταμάχητο αισθησιασμό προσέγγισε μέσω του φακού της,

μας θύμισε αγαπημένες γωνίες της ιδιαίτερης πατρίδας μας και μύησε τον καθ' ένα μας στα μυστικά δημιουργικά μονοπάτια της.

Καθ' όλη τη διάρκεια της έκθεσης, τα τοπικά λευκαδίτικα εδέσματα όπως, ροζολί, ζεστά μαντολάτα, παστέλια και τα εκπληκτικά σπιτικά μελομακάρονα, διάνθισαν με αγάπη και σεβασμό το χώρο και κάθε απαιτητικό ουρανίσκο, καλύπτοντας ευχάριστα την περιήγηση όσων είχαν την τύχη να επισκεφτούν την έκθεση.

Μορφές σαν την Αλίκη Λαγκαδιανού, κοσμούν το καλλιτεχνικό στερέωμα και τον ίδιο μας τον τόπο και της αξίζουν τα συγχαρητήριά μας.